

Barban, prosinac 2011. • Broj: 31 • Godina XI.

Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

ZAPOČELA IZGRADNJA PRVIH HALA U PODUZETNIČKOJ ZONI BARBAN

U listopadu je započela priprema izgradnje prvih hala u Poduzetničkoj zoni Barban. Poduzeće IZO d.o.o. iz Balići je probilo led i stalo na čelo kolone investicijskog ciklusa i izgradnje na budućem mjestu rada i zapošljavanja Općine Barban. Gradi pogon za proizvodnju ugostiteljske i pekarske opreme, u koji ima namjeru preseliti se već u prvoj polovini naredne godine. Tvrta ABS iz Kukurini (Općina Pićan) trenutno je u fazi pripreme izgradnje najvećeg pogona Poduzetničke zone Barban za proizvodnju aluminijске i PVC stolarije, te proizvodnju termopan stakla. Ukupna površina pogona je preko 6 tisuća kvadrata.

Izgradnja internih prometnica

Uređenje parcela ukupne površine 10 hektara

Građevinska mehanizacija u pogonu

Gradilište ABS - Kukurini - priprema temelja

Gradilište IZO d.o.o. - Balići

Ulaz u Poduzetničku zonu iz smjera Vodnjan

PROGLAŠENA ELEMENTARNA NEPOGODA

Na zahtjev Općine Barban, elementarna nepogoda, zbog dugotrajne suše, proglašena je od strane istarskog župana i za Općinu Barban. Prema prvim procjenama štete od suše su čak 6 milijuna kuna. Područje Općine Barban od mjeseca travnja do rujna 2011. godine bilo je izloženo dugotrajnoj suši koja je oštetila sve usjeve, a posebno vinograde, žitarice, voće i povrće, masline, djetelinu i sijeno, izvjestili su iz Istarske županije.

Međutim, Povjerenstvo za procjenu šteta od elementarnih nepogoda detaljno je procijenilo nastale štete i utvrdilo stupanj oštećenja stradalih poljoprivrednih kultura i dugogodišnjih nasada, a osobito vino-grada, žitarica, voća, povrća, maslinika, djeteline i sijena, kao i posljedice na poljoprivrednu djelatnost tog područja, te druge štete koje su nastale na tom području uslijed dugotrajne suše. Utvrđeno je da su nastale štete u visini oko 12,9 milijuna kuna. Sada se očekuje odluka iz Ministarstva poljoprivrede za visinu nadoknade štete.

MANIFESTACIJE DO KRAJA GODINE

25. studenoga - 4. Kantajmo i svirimo za Romana - susret kantadura na tako i debelo i svirača Istarske županije čast pok. Romana Broškvara, velikog zaljubljenika u istarsko narodno blago i vrsnoga kantadura;

26. studenoga - pješačenje članova Planinarskog društva Elektroistra na pješačko-konjičkoj stazi Putem izvora (Hrboki-Čažune-Puntera-Hrboki);

02. prosinca - 3. Smotra maslinovih ulja Općine Barban - degustacija maslinovih ulja, predavanja, prezentacija uporabnih predmeta od maslinovih drva;

03. prosinca - Znanstveni skup u čast 310 god. posvećenja i izgradnje Župne crkve Sv.Nikole u Barbanu;

06. prosinca - Dan Općine Barban - svečana sjednica na kojoj će

se dodjeliti javna priznanja za 2011. god. održat će se u petak 09. prosinca.

BOŽIĆNA DARIVANJA

Općina Barban će uobičajeno uoči Božića darivati djecu i socijalno ugrožene. Djeca od navršene 1. godine do zaključno 2. razreda osnovne škole, njih 206, dobit će božićne pakete vrijednosti 100 kn, a na prijedlog općinske Komisije za socijalnu skrb dodijelit će se i 40 paketa namirnica, vrijednosti 150 kn, socijalno ugroženim građanima Općine Barban.

KRŠTENJE MLADIH VINA U BIČIĆIMA

Četvrtu godinu za redom u Bičićima je sredinom studenoga organizirana vinska manifestacija Martinja na novi način, gdje se krstilo mlađo vino velikog broja istarskih vinara (Zigante, Kalavojna, Teraboto, Schiffelin, Marčeta, Putinja, Siljan, Vicinim, Matošević, Baćac, Vinobile) i barbanskih vinara (Nenad Bulić, Glavani; Josip Koroman, Bateli kod Prhati; Frane Frančula, Sutivanac; Dean Kalčić, Camlići; Anton Antolović, Šajini; Albino Rojnić, Grabri). Fešti se odazvalo ukupno 17 vinara. Došli su mlađi vinari za koje će se tek čuti, kao i barbanski vinarji koji su nagrađeni na smotrama vina Općine Barban u prvom dijelu godine, ali i renomirani proizvođači. Prema prosudbi komisije najbolje mlađo vino je malvazija Marčeta, obitelji iz Valbandona. Drugo je mjesto pri-

Općinska javna priznanja za 2011. godinu

Na sjednici Općinskog vijeća, krajem studenoga, donijeta je odluka da se povodom Dana Općine Barban, na svečanoj sjednici Općinskog vijeća, koja će se održati 09.12., dodjele javna općinska priznanja za 2011. god.:

Plaketa Općine Barban:
ŽARKO ROJNIĆ, Bateli kod Želiski

Nagrada Općine Barban:
MIRO MIRKOVIĆ, Grandići - Pula
Počasni građanin Općine Barban: **ROBERT FERLIN**, Rijeka (Želiski)

palo Adrianu Putinji iz Gračića za pinot bijeli, a treća je malvazija Adriana Schiffolina iz Brečevića nedaleko Tinjana. Na manifestaciji se okupilo dosta posjetitelja koji su uz kušanje vina mogli poslušati i roženice, kante i pogledati ples članova KUD-a Barban te se zabavljati uz Amadeo Band. Prije vinske zabave pod prostranim šatorom, površine 300 m², posjetitelji su mogli razgledati crkvicu sv. Martina u Bičićima u kojoj se nalaze vrijedni ostaci fresaka iz 14. stoljeća, te vinski podrum Vinobile Sergia Bile.

OTVORENA CESTA BARBAN-MOST RAŠA

Nakon devet i pol mjeseci u promet je puštena novoasfaltirana cesta od Barbana do Mosta Raša dužine šest kilometara. Napravljena je potpuno nova kolnička konstrukcija, sanirani su potporni zidovi i sustav

odvodnje, rekonstruirana su dva mosta i jedan je propust nanovo izgrađen te su proširene bankine ceste. Cesta je službeno otvorena tri mjeseca prije ugovorenog roka.

U dugo očekivanu rekonstrukciju dionice od Mosta Raše do Barbana, točnije do Bristovca (ukupno 8,5 kilometara), Hrvatske ceste uložile su 26 milijuna kuna.

IZMJENE I DOPUNE PROSTORNOG PLANA UREĐENJA OPĆINE BARBAN

Mještani općine Barban dobili su tijekom rujna na uvid najavljene izmjene i dopune Prostornog plana uređenja Općine Barban, koje su se mogle pogledati u prostorima svih devet Mjesnih odbora. Postojeći Prostorni plan koji je na snazi od 2008. izmijenjen je prema već prihvaćenim zahtjevima mještana koji su stizali na adresu općine Barban zadnje tri godine. Službeno će se Javna rasprava u trajanju mjesec dana održati prije kraja godine u prostorijama Općine.

U općini je zaprimljeno nekoliko stotina zahtjeva, no samo dvjestotinjak ih je odobreno s obzirom na utvrđene kriterije. Svaki će mještanin po zahtjevu dobiti maksimalno 500 kvadrata urbaniziranog zemljišta, ako se katastarska čestica nalazi uz postojeću zonu građenja. Među pristiglima nalaze se i zahtjevi za četiri ili pet novih turističkih punktova o kojima će se tek odlučivati, a svi su manji od dva hektara.

3. BARBANSKI OBRTNIČKI SAJAM

Na 3. Barbanskom obrtničkom sajmu u Barbanu, od 9. do 11. rujna, predstavilo se 30 izlagača iz cijele Istre, među kojima je trećina izlagača bila iz Općine Barban. Svoju djelatnost u sportskoj dvorani nove barbanske osnovne škole i na vanjskoj okućnici

prezentirali su proizvođači namještaja od ratana, dizajneri i grafičari, bravari i tokari, proizvođači opreme za pekarstvo, stolarije, inovatori i trgovci. Sljedeće godine plan je sajam premjestiti kod Zdravstvene stanice ili na Placu, kako ne bi bio dislociran iz centra mjesta i kako bi se održao na zajedničkom prostoru sa Feštom smokve i smokvenjaka.

ODRŽANA 6. FEŠTA SMOKVE I SMOKVENJAKA

Već šest godina na barbanskoj se Placi početkom rujna održava popularna Fešta smokve i smokvenjaka. Ove je godine smokvenjak Mirjane Prgomet iz Prnjani proglašen najboljim među 18 prijavljenih. Time je Prgomet obranila lanjsku titulu najbolje u pripremi smokvenjaka. Najuređenijim štandom proglašen je onaj Mirjane Valić iz Raklja. Na manifestaciji se predstavilo 35 izlagača koji su osim proizvoda od smokava prezentirali i one od meda, sira, lavande. Nisu izostali ni istarski suveniri od drveta i kamena.

PURISOVA FARMA U BARBANU POČELA S RADOM

Na Purisovoj farmi na Bristovcu u blizini Barbana ponovno je u kolovozu započeo uzgoj purana nakon dvogodišnje stanke. Farma koja je u pogonu od 1978. zatvorena je 2009. god. poradi modernizacije. Međutim, zbog pojačane gospodarske krize izostalo je renoviranje. Za sada su u pogonu dvije hale koje je u njam uzeo Purisov kooperant - Obrt za uzgoj peradi iz Želiski.

PETRA ŠEBELIĆ I WOLF U BUGARSKOJ OSVOJILI PETO MJESTO

Petra Šebelić i njezin konj Wolf iz konjičkog kluba Manjadvorci na

Balkanskom su prvenstvu u Bugarskoj, u jakoj konkurenciji natjecatelja iz Grčke, Turske, Rumunjske, Bugarske i Srbije, osvojili peto mjesto. Uz Petru Šebelić, u Sofiju su otputovali i njen kolega Goran Šebalj koji je nastupio na konju Džonu, zatim vlasnik Zoran Uravić i prvi istarski trener daljinskog jahanja Toni Uravić. Wolfa, koji je prevelio stazu od 85 kilometara, od trećeg je mjeseta dijelilo nekoliko sekundi.

POZIV ZALJUBLJENICIMA BICIKA

Pozivaju se svi ljubitelji vožnje biciklom na sudjelovanje u kreiranju biciklističkih staza Barbanštine. Ako ste ljubitelji ovog vida rekreacije, poznajete Barbanštinu i njezin potencijal, pozivamo Vas da se javite u TZ Barban do 20.12.2011. Svi zainteresirani biti će pozvani na prvu barbansku biciklijadu radi upoznavanja i razmjene ideja, a onda slijedi kreiranje biciklističkih staza Barbanštine i osnivanje kluba, ako to budemo željeli.

TZ BARBAN
Tel: 052/567 420
E-mail: tz-barban@barban.hr

RAZGOVOR S OPĆINSKIM NAČELNIKOM: DENIS KONTOŠIĆ, prof.ing. uz 10. god. načelničke dužnosti

OSTVARENJE BARBANSKOGA SNA

Ako je poslijeratna želja Barbanaca uvijek bila usmjereni na otvaranju radnih mjeseta na Barbanštini, a da se to nažalost nije uspijevalo realizirati, tada se izgradnja Poduzetničke zone Barban može definirati kao ostvarenje barbanskoga sna. Sretni smo zbog toga, jer se ovdje gradi budućnost naše Općine, a i čitav će održivi razvoj kretati upravo iz te pozicije. Osim što će se Barbanci zapošljavati kod kuće, Općina će temeljem svog intenziviranog gospodarskog razvoja sutradan bolje puniti proračun, a tada će biti omogućena i veća ulaganja i investicije u komunalnu infrastrukturu.

Što je po Vama obilježilo 2011. god. u Općini Barban?

Bilo bi prejednostavno reći da je svoj najdeblji pečat ostavila gospodarska kriza. Međutim, i u ovakvim vremenima trebamo stvari

NAKNADA ZA NOVOROĐENE 1,5 – 2,5 TIS. KN

Na sjednici Općinskog vijeća krajem studenoga donijeta je odluka da se naknada za novorođene poveća na način da ubuduće za 1. dijete iznosi 1.500 kn, za 2. dijete 2.000 kn, a za 3. dijete ili više 2.500 kuna. Naknada je u Općini Barban najprije iznosila 1.000 kuna, pa je unatrag nekoliko godina povećana na 1.500 kuna.

RJEŠAVANJE OKUĆNICA ZA 10 EUR/M²

S obzirom da ima još uviјek dosta domaćinstava u Općini Barban koja u svojim okućnicama imaju udjele suvlasništva Općine Barban, pozivamo ih da to riješi na vrlo jednostavan način. Dovoljno je dati zahtjev Općini za otkup tog zemljišta koje se još uviјek ne tretira kao građevinsko i moguće ga je otkupiti po vrlo povoljnoj cijeni. Naime, cijena građevinskog zemljišta u Općini Barban iznosi 40 eur/m², a cijena navedenog zemljišta do 400 m² veličine iznosi 10 eur/m².

drugacije pozicionirati, pa će reći da je 2011. god. u Općini Barban obilježilo čak nekoliko značajnih pozitivnih događaja.

Najznačajniji je po meni početak izgradnje prvih pogona u Poduzetničkoj zoni Barban-Krvavci, a time i početak ostvarenja barbanskoga sna, da se Barbanci zapošljavaju u što većem broju na Barbanštini i ne moraju duže putovati do mjesta rada. Trakovica s državnim zemljištem je dobro poznata – čekali smo ustupanje punih 8 godina. Konačno smo zemljište dobili lani uz Trku na prstenc, nakon čega smo intenzivirali sve aktivnosti vezane uz početak izgradnje. Na listi smo uskoro imali 14 investitora, a od toga čak dva strana ulagača. Danas se možemo pohvaliti sa 10 hektara uređenog zemljišta, sa izgrađenom trafo-stanicom i sa gradnjom prva dva pogona – IZO iz Balići i ABS iz Kukurini. Uskoro se može očekivati i početak izgradnje drugih pogona, pa će se na prostoru Poduzetničke zone kontinuirano nešto dešavati. Općina započinje također ovih dana sa uređenjem internih prometnica, a izradili smo do sada i projektnu dokumentaciju kom-

pletne infrastrukture.

Ako je poslijeratna želja Barbanaca uvijek bila usmjerena otvaranju radnih mjeseta na Barbanštini, a da se to nažalost nije uspijevalo realizirati, tada se ovo može definirati kao ostvarenje barbanskoga sna. Sretni smo zbog toga, jer se ovdje gradi budućnost naše Općine, a i čitav će održivi razvoj kretati upravo iz te pozicije. Osim što će se Barbanci zapošljavati kod kuće, Općina će temeljem svog intenziviranog gospodarskog razvoja sutradan bolje puniti proračun, a tada će biti omogućena i veća ulaganja i investicije u komunalnu infrastrukturu.

Koji su još događaji iz 2011. god. važni za spomenuti?

Rekao bih da su to po važnosti svakako sanacija državne ceste Pula-Rijeka kroz naselje Barban i izgradnja kanalizacije dijela Prnjanštine. Iako su to djeve velike investicije u kojima Općina nije investitor, bili smo od početka do kraja uključeni u obje, u kontaktima i povezivanju najprije projektanta, a kasnije izvođača radova na terenu sa građanima. Naravno, u želji da se investicije uspješno okončaju na višestruku korist naših žitelja.

Sanaciju državne ceste kroz Barban smo dugo očekivali i konačno dočekali. Iskoristili smo dobru priliku i na potezu od benzinske pumpe, pa do donjeg izlaza prema Raši realizirali konačno projekt izgradnje javne rasvjete. Postavili smo 20 stupova ekološke natrijeve javne rasvjete. U trupu ceste rješavali smo također kanalizaciju i oborinsku odvodnju, a sa investitorom, Hrvatskim cestama, dogovorili smo izgradnju obostranog pješačkog trotoara do benzinske pumpe. Time su ulazi u Barban iz smjera Pule i Raše dobili sasvim drugu dimenziju. Barban sada izgleda kao pravi mali gradić, pravo općinsko središte Barbanštine i Sutivanštine.

Osim Barbana, bili smo

uključeni i u rješavanje raskrižja Hrboki, gdje smo finansirali izradu projektne dokumentacije. Sada je raskrižje preglednije, zatvorio se stari izlaz prema Batelima, a otvorio novi izlaz prema Poduzetničkoj zoni Barban, odnosno Istarskom ipsilonu i Žminju, kao i Batelima.

Izgradnja kanalizacije dijela Prnjanštine izvodi se poradi zaštite izvorišta pitke vode Rakonek u dolini rijeke Raše. Moderni membranski pročistač smješten je ispod naselja Regulici, a do njega dolaze kanalizacioni vodovi iz okolnih sela i zaseoka. Izvorište Rakonek je vrlo važno za Pulu i Puljštinu, pa ne čudi što je investitor, Istarski vodozaštitni sustav, izabrao kao drugu investiciju u Istarskoj županiji upravo ovo područje, čime se na kanalizaciju priključuje više od 70 domaćinstava. Općina je bila uključena u projekt od projektiranja pa do konačne realizacije, pomažući investitoru u snalaženju na terenu i u odnosima sa stanovništvom.

Da li je bilo još nekih investicija, vlastitih ili vanjskih?

Općina je vlastita sredstva angažirala uvek kada je to bilo nužno, vodeći računa o trenutnom kriznom stanju u financiranju lokalne samouprave. Učinili smo to za već navedene rade u Barbanu, koji su pratili sanaciju državne ceste, a koje se nije smjelo ispuštiti, jer se državna cesta ne uređuje svaki dan i bila bi velika šteta paralelno u svim tim kopanjima ne riješiti komunalnu infrastrukturu.

U Poduzetničkoj zoni smo ove godine prvi puta osim vlastitih sredstava uspjeli dobiti i državno finansiranje u visini 200 tisuća kuna za uređenje prometnica. Projekt izgradnje Poduzetničke zone Barban je time prihvaćen kao značajan projekt za zapošljavanje, pa niti država više ne može zanemariti činjenicu da imamo trenutno čak 14 investitora, a postoji interes i novih investitora. Stoga ćemo Izmjenama i dopunama Urbanističkog plana uređenja Poduzetničke zone proširiti 1. fazu, koja je površine oko 10 hektara, za više od 5 hektara. Sve ovo što sada radimo tek je 1. faza, od ukupno 24 hektara površine, a koja bi se Izmjenama i dopunama Prostornog plana uređenja Općine Barban

povećala na ukupno preko 30 hektara. Podsjećam da je kamen temeljac za izgradnju trafo-stanice, krajem 2009. god., postavio tadašnji predsjednik RH, Stjepan Mesić, u znak moralne podrške Barbancima da budu svoj na svome.

Zajedno sa Istarskim domovima zdravlja uredili smo sredinom godine u prizemlju Zdravstvene stanice prostor za patronažnu sestru, te i time približili ovu uslugu starijim i bolesnima, jer se ranije prostor nalazio na kata.

Trenutno se uređuje i više od 6,5 kilometara šumskih puteva (Želiski-Šajini, Majčići-Fumeti, Bundanovac-Križica), koji će time dobiti značajnu protupožarnu funkciju. Projekt smo kandidirali prema Hrvatskim šumama i uspjeli smo dobiti financiranje 500.000 kn za uređenje koje će biti gotovo do kraja godine.

U lipnju ste obilježili 10 godina Vaše dužnosti općinskog načelnika? Što se dobrog desilo za Općinu u tih deset godina?

Prohujalo je tako jedno čitavo desetljeće borbe za boljšak barbarskoga prostora. Međutim, razlike su više nego očite, bilo gdje da pogledamo. Općinsko središte je promijenilo izgled, ali i sva ostala naselja. Na sva-

kom je koraku vidljiv trud koji se ulagao i ne da se sakriti. To je rezultat rada tima koji je vodio ovu Općinu u ovih dva i pol mandata. Uvjerem sam da ne bi dobili svaki naredni mandat da se u prethodnom nismo dokazali.

Najprije smo se naročito trudili oko osnovne komunalne infrastrukture, a kasnije sve više i na drugim važnim stvarima. Proširili smo sva groblja, izgradili na svima mrtvačnice, završili uređenja vitalnih sportskih objekata, igrališta i svlačionica u Barbanu, a potom i manjih igrališta po Mjesnim odborima. Asfaltirali smo kontinuirano gotovo svake godine. Javnu rasvjetu smo proširili s 450 rasvjetnih tijela na danas preko 800, ugrađivali samo ekološku sa ravnim stakлом i natrijevim žaruljama. Uredili smo sve Društvene domove i stavili ih u funkciju, uredili novu Zdravstvenu stanicu, gradili parkirališta, odmarališta, vidikovce, trasirali i uređivali pješačke, konjičke i biciklističke staze. Uredili smo stari vrtić u Barbanu i vrtić u Sutivancu, mogli otvaranje Ustanove za smještaj starijih i nemoćnih osoba u Fumetima.

Veliki je naš uspjeh i izgradnja nove osnovne škole sa sportskom dvoranom, vrijednosti preko 18 milijuna kuna. Danas si mnogi znaju pripisivati zasluge za taj projekt, ali je on bio potpuno zaustavljen i vrlo diskutabilan za nastavak, a na terenu je bila iskopana rupetina sa nešto malo bačenog betona. Valjalo je uložiti puno napora za nastavak izgradnje, samu izgradnju i potom stavljanje u funkciju, ali smo danas presretni sa objektom, jer nam se sve veće manifestacije u zimskom periodu održavaju u sportskoj dvorani, školska djeca imaju odlične uvjete za nastavu i učenje, a u zgradi je smješten i novi dječji vrtić.

U nemogućnosti intenziviranja gospodarskog razvoja, poradi čekanja zemljišta za Poduzetničku zonu Barban, težište zalaganja usmjerili smo na razvoj seoskog turizma. Nismo pogriješili, jer je to povuklo za sobom uređenje svih naših sela, okućnica, općenito okoliša. Nestale su divlje deponije otpada, sela nemaju više kuća srušenih krovova, a u dvorištima su tijekom godine parkira-

na auta stranih registracija. I tu je bilo u početku skepse i pitanja: Ma tko će nama doći uopće? Danas više nema čuđenja jer obaramo sve rekorde u broju noćenja, imamo preko 100 objekata i Turističku zajednicu koja ima otvorena vrata tijekom čitave godine, a na području naše općine bilježimo dolaske u svih 12 mjeseci, što potvrđuje tezu da je zelena Barbanština itekako zanimljiva Euroljanim za boravak i odmor u antistresnom, prekrasnom ambijentu.

I sada započinje ono najvažnije, pravi i zasluženi gospodarski nezaustavljivi održivi razvoj našeg prostora. Sela će biti oslobođena bučnih obrta i djelatnosti za ugodnije življenje i razvoj turizma, a Poduzetnička zona Barban će svima na jednometu omogućiti uspješnije poslovanje i razvoj.

Koliko se u proteklom desetljeću razvila Trka na prstenac?

Bila je ona već i ranije dokazana i razvijena, prepoznatljiva u Hrvatskoj i šire. Međutim, desilo se dosta dobroga i u zadnje vrijeme za Trku na prstenac. Najprije smo uložili određena sredstva u uređenje same staze, a potom smo dovođenjem eminentnih gostiju počeli podizati sami sebi pravne i standarde. Dolaskom 2009. god. predsjednika Stjepana Mesića na 34. Trku na prstenac, zabilježili smo konačno prvi dolazak jednog hrvatskog predsjednika na Trku, a potom je uslijedio dolazak već 2 godine za redom i novoga predsjednika dr. Ive Josipovića. Krajem prošle godine potpisali smo Povelju o prijateljstvu i suradnji sa Gradom Sinjom i Viteškim alkarskim društvom u Uredu Predsjednika RH na Pantovčaku, uz kumstvo dr. Ive Josipovića. To su izvanredni marketinški uspjesi i doprinosi, koji bi u konačnici trebali rezultirati ugodnjim financiranjem i kvalitetnijim razvojem ove jedinstvene hrvatske konjičke manifestacije, kakva postoji još samo u Sinju.

Ove se godine već 3. puta slavodobitniku dodijelio prijelazni štit predsjednika RH, a Stjepan Mesić je 2009. god. proglašen Počasnim građaninom Općine Barban. Na ovogodišnjoj 36. Trci na prstenac

Slijeva: Ivan Jakovčić, Ivo Josipović, Denis Kontošić, Damir Kajin, Jasen Mesić

ugostili smo i ministra kulture Jasena Mesića, s kojim se razgovaralo o uvrštenju Trke na listu nematerijalne kulturne baštine RH, čime bi dobili mogućnosti financiranja iz državnoga proračuna. Raduje nas to što su ove godine konjanici bili pravi junaci i što su postigli rezultate za pamćenje s dosad najvećim brojem pogodaka u sridu – ukupno čak 16, a i sam slavodobitnik je pobijedio s 3 pogotka u sridu. Vjerujem da smo konačno shvatili da imamo pravo bogatstvo u Trci, da je ona sama po sebi velika obveza i odgovornost, te da se svi moramo jako puno truditi oko nje, kako bi svake godine bila sve bolja i uspješnija.

Koliko su aktivni Mjesni odbori i koja je njihova važnost?

Barbanski kormilar Denis Kontošić

Velika je važnost Mjesnih odbora, jer su oni sposobni detektirati svaki najmanji problem na svom području i ukazati na njega. Puno se toga napravilo u Općini Barban, zahvaljujući entuzijazmu predsjednika MO i Vijeća MO, ljudi koji su izabrani na osnovu svojih zalaganja za sredinu, a ne po političkim bojama. Na svakim smo izborima za Mjesne odbore pokušali animirati akcijaše i

to se pokazalo jako dobrom potezom. Tijekom svih 10 godina koristili smo model po kojem Općina daje materijal, a ljudi daju svoje ruke. Puno smo toga zajednički odradili tim načinom, pa je to i vidljivo na svakom koraku. Za općine maloga proračuna to je izvanredna mogućnost da se, u nemogućnosti korištenja sistema „ključ u ruke“, sa malo novaca napravi što više. Imamo 9 vrlo aktivnih Mjesnih odbora i za sve njih mogu reći da se puno trude za boljšak svojih naselja, zaštitu njihova interesa. Pohvale svim njihovim vodstvima.

Vaša poruka i čestitka za Novu 2012. Godinu!

Volim često ponoviti da je najgore u životu biti bez vizije, plutati bez kormila i izgubiti sjaj u očima. Međutim, mi znamo kako dobro što želimo, kristalno su nam bistre sve želje i vizije i ne krijemo ih. Nismo napustili svoja vjekovna ognjišta, niti to planiramo, naš je dom na Barbanštini i Sutivanštini, zelena oaza u najljepšem kraju na kugli zemaljskoj. Zar nam treba još nešto? Zar to nije dovoljna motivacija za buđenje snage Veloga Jože za izgradnju mesta ugodnog življenja na čvrstom temelju kega su nan puštili naši stariji?

Radit ćemo i graditi neumorno, kako smo to činili i do sada u protekla dva i pol mandata. Nismo lakodelnjači, nismo tati, nismo prezvire, napuhanci ni pospenci, a od matike, mace i pikuna ne bižimo. I joped, znamo da nećemo jušto pak sve rivat načinit. Ostat će vajka i za one druge, ali ćemo moći na miru zaspas u pensiru da je i uvo naše postalo kus štabelega barbarskega fundamanta.

Svim stanovnicima Općine Barban želim sretan Božić i sretnu Novu 2012. Godinu, a na prvome mjesetu puno zdravlja njima i njihovim obiteljima, puno sreće i veselja. Unatoč krizi, budimo optimisti, nemojmo popuštit, nemojmo pokleknut. Svoj smo na svojem, imamo krov zgor glave, imamo kus kampanje, udela ne strahuјemo. Dokle je tako, gladi ne bude. Neka Van Bog da sriče i zdravlja, neka Van je sričan Božić i srično Novo 2012. lito.

REKORDNIH 60 POSTO VIŠE NOĆENJA

Općina Barban iz godine u godinu postaje sve značajnija turistička destinacija u središnjoj Istri koja privlači sve veći broj gostiju i time sakuplja veći broj noćenja, što znači i veću zaradu privatnim iznajmljivačima, ugostiteljima, te svima onima koji žive i od turizma. Ovo je za Barban definitivno najbolja sezona dosad koju smo imali otkada se bavimo turizmom, iako nije zanimljivo spomenuti da je Barbanština oduvijek bila rekorder među općinama središnje Istre po svom turističkom prometu, ali i broju kapaciteta. To ne treba čuditi, kada se zna da gosti koji jednom dođu u ovaj kraj, uvijek mu se rado vraćaju. O tome kako je protekla sezona te što se od turizma na Barbanštini može očekivati ove zime i koji su planovi za 2012. godinu porazgovarali smo s direktoricom Turističke zajednice Općine Barban Danijelom Kolić.

- Kako je protekla sezona na Barbanštini? Koliko je bilo noćenja i dolazaka i kakav je bio porast?

- Sa zadovoljstvom mogu reći da je ova turistička sezona na Barbanštini nadmašila sva očekivanja i protekla zaista uspješno. Kapacitet se povećao za više od 30 posto, dolasci za više od 70 posto i noćenja za više od 60 posto u odnosu na lanjsku godinu. Što znači da smo zabilježili gotovo 4.000 dolazaka i više od 36.000 noćenja.

- Zbog čega se desio tako velik porast u objektima na Barbanštini?

- Ova turistička sezona bila je uspješna na području čitave Hrvatske i već se govori o tome da će biti teško ponoviti ovakvu sezonu, što zbog izuzetno pogodnog vremena, što zbog dobre podudarnosti blagdana. Naravno da se to reflektira i da vrijedi i za barbanski turizam, ali moramo naglasiti i veliko povećanje kapaciteta i sve veći interes pojedinaca za ulaganje u različite turističke sadržaje (adrenalinski park Glavani, programi Istra adventurea, konjički turizam), kao i rastuću popularnost seoskog turizma.

- Je li se produžila sezona? Kakva je bila posezona?

- Na Barbanštini se najviše turističkog prometa odvija u srpnju i kolovozu, tako je bilo proteklih godi-

na, a tako će zasigurno i ostati. Lipanj i rujan protekli su odlično i uz veliko povećanje u odnosu na lani, kao i listopad koji je isto tako iznenadio porastom od 60 posto. Tako da, ukupno gledajući, i pred i posezona bile su također uspješne.

- Koji su gosti najvjerniji bili ove godine na Barbanštini?

- I ove godine bili su to Nijemci s udjelom u ukupnom broju dolazaka od 64 posto.

- Što očekujete od zime? Pripredajte li neki turistički projekt za zimsko razdoblje i koji?

- Iako se radilo o malim brojkama, lani smo zabilježili noćenja u svim mjesecima pa vjerujem da će tako biti i ove godine. Tu veliku ulogu ima i lov te ostali turistički sadržaji.

- Koliko objekata zimi radi na Barbanštini i kakav profil gostiju dolazi u tom vremenskom razdoblju?

- Na web-stranici Općine Barban postavljen je banner „Barban – zima 2011/2012“. Cilj je bio istaknuti na jednom mjestu da na Barbanštini ima objekata koji smještaj nude i zimi i istaknuti ostale sadržaje koji postoje na Barbanštini.

- Već su počele pripreme za nadoru sezonu. Koje sve projekte namjeravate realizirati iduće godine?

- Pripreme su, naravno, započele. Međutim, Turističko vijeće

se tek treba sastati i raspraviti o programu rada i projektima za sljedeću godinu. Istaknula bih projekt bike-staze Barbanštine. O bike-stazama je bilo dosta govora i razmišljanja. Označili smo, otvorili i organizirali nekoliko pješačenja na dvije staze: pješačko – biciklističkoj (Barban – Feštini) i pješačko – konjičkoj (Hrboki – Čažune – Puntera – Hrboki). Međutim, još uviјek nemamo prave bike-staze koje su označene odgovarajućom signalizacijom i popratnim kartama i vjerujem da ćemo na proljeće našim gostima moći ponuditi i ovaj sadržaj.

Vlč. Miroslaw Paraniak, župnik Župe Barban

BOŽIĆNA ČESTITKA

„I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu...“

Ove snažne riječi odzvanjaju svake godine poput jeke koju stvara Duh Božji. To je činjenica naše vjere: Isus je utjelovljena Božja riječ, Riječ koju ljudi i danas mogu opipati, s kojom mogu i danas imati povjesno iskustvo susreta.

Predragi vjernici, Božić je od početka uronjen u obitelj i središnji događaj obitelji. Na blagdan Isusova rođenja postaje nam jasno da je obitelj ishodište naravnog i u stanicu smislu nadnaravnog života.

Na Božić se sastaju svi članovi obitelji, vjernici slave blagdanske mise te narodnim običajima i prekrasnim pjesmama oplemenjuju i obogaćuju taj blagdan.

Mnogi danas zaboravljaju što zapravo u božićne dane kršćani vjernici slave. Mnogi su okupirani vanjskim doživljavanjem Božića, što odvlači pozornost suvremenog čovjeka od onoga istinskoga sadržaja i prave poruke koju blagdan Božića zapravo ima. Mnogi u svojim kućama ne postavljaju više jasle i ne prenose djeci događaje o Isusovom

rođenju, sve manje u obiteljskom krugu mogu se čuti naše božićne pjesme. Zašto je tako?! Odgovor je samo jedan: sve ovisi o obitelji jer roditelji su nezamjenjivi!

Božić je takav događaj za one koji vjeruju, da on dotiče ljude, pa i djecu, na otajstven način te ih tješi i miluje onako kako sam Bog utješiti i milovati umije. Ipak, neka su blagoslovjeni svi koji umiju za ove dane biti kreativni, domisljati kako da obraduju, kako da donesu bar nešto više radosti onima koje je život tako nemilo prikratio u našoj župi. Trebali bi se svi uključiti: stari i mlađi, roditelji i djeca, mlađaci i djevojke, da bude što više među nama dječje radosti, dječje pjesme, dječjega smijeha.

Oče naš, zahvaljujemo ti za sve radošti ovoga Božića. Zahvaljujemo ti za sve darove koje smo primili, za roditelje i našu djecu, za sve zajedničke obroke, za sve razgovore, za sve vrijeme koje smo zajedno proveli, za one koji su s nama, kao i za one koji su već kod Tebe, vjerujemo da im je lijepo.

Zahvaljujemo ti za mir koji nam Božić donosi i molimo te da taj božićni mir, tu radost i to prijateljstvo sačuvamo među sobom kroz cijelu godinu.

Molimo te, ne daj da zaboravimo one kojima Božić nije donio mir i radost. Blagoslovi one kojih je život pun tuge i nevolje, one koji nemaju prijatelja, ni doma, ni obitelji, one koji nemaju nikoga da s njima podjele tugu i samoću.

Bože naš, svima nam daj mir i radost, blagoslovi nas po Kristu, našemu Gospodinu.

Vaš odani u Kristu,
barbanski župnik Miroslav
Božić, A.D. 2011.

NOVOROĐENA DJECA u 2011. god. u Općini Barban

1. NINA PRIVRAT , kći Katje i Iva, rođ. 04.01.2011., iz Melnice	10. NEA ŠVERKO , kći Suzane i Saše, rođ. 20.04.2011., iz Želiski	19. ANASTASIA GLAVINIĆ , kći Tamare i Kristijana, rođ. 31.07.2011., iz Frkeči
2. ANA-LUCIJA BROSKVAR , kći Eve i Danijela, rođ. 30.01.2011., iz Prhati	11. DENIEL BORULA , sin Ive i Dragutina, rođ. 06.06.2011., iz Šajini	20. VITO BENČIĆ , sin Nine i Nevena, rođ. 21.08.2011., iz Beloći
3. ERIK PAVLOVIĆ , sin Marije i Deana, rođ. 01.03.2011., iz Glavani	12. ADHURIM MALIKI , sin Šerife i Muhameta, rođ. 09.06.2011., iz Rojnići	21. TINA MEDVID , kći Helene i Joza, rođ. 23.08.2011., iz Grandići
4. GABRIELE DOBLANOVIĆ , sin Luise i Jordana, rođ. 11.03.2011., iz Šajini	13. MATEO JUKOPILA , sin Nataše i Mladena, rođ. 09.06.2011., iz Manjadvorci	22. DORA PETRIĆ , kći Kristine i Vilka, rođ. 03.09.2011., iz Glavani
5. ARIAN KRŠULJ , sin Ane i Florijana, rođ. 14.03.2011., iz Škitače	14. SVEN JAŽIĆ , sin Maje i Vladislava, rođ. 16.06.2011., iz Golešova	23. ELLEN ŠVERKO , kći Samante i Damira, rođ. 04.10.2011., iz Varoža
6. LUKAS ZUSTOVIĆ , sin Petre i Danijela, rođ. 24.03.2011., iz Barbana	15. MARIN GRBIĆ , sin Maje i Radoslava, rođ. 19.06.2011., iz Golešova	24. NIKA i MATE BUŽLETA , kći i sin Jane i Dejana, rođ. 07.10.2011., iz Glavani
7. PAVEPAVLJIĆ , sin Lorene i Elvisa, rođ. 28.03.2011., iz Orihi	16. NIKOLA LJUBIĆ , sin Daniele i Branka, rođ. 09.07.2011., iz Grandići	25. LIAM CVITIĆ , sin Isabele i Frane, rođ. 01.11.2011., iz Cvitići
8. LANA JURAN , kći Martine i Nikole, rođ. 29.03.2011., iz Cvitići	17. PAOLA MILEVOJ , kći Suzane i Maria, rođ. 14.07.2011., iz Barbana	26. GABRIEL KOROMAN , sin Nevenke i Roberta, rođ. 07.11.2011., iz Prhati
9. PETAR KONOVIĆ , sin Jasminke i Damira, rođ. 19.04.2011., iz Grandići	18. CHIARA ZENZEROVIĆ , kći Sandre i Danijela, rođ. 18.07.2011., iz Hrboki	

ERNESTINOVAČKA KIPARSKA KOLONIJA U BARBANU: kipari MATO TIJARDOVIĆ i IVICA TOLIĆ iz Ernestinova (Osječko-baranjska županija) te RAJKO SROK iz Viškova (Primorsko-goranska županija)

ŽELIMO U BARBANU OSNOVATI KIPARSKU ŠKOLU ZA DJECU

Tjedan dana uoči 36. Trke na prstenac u Barbanu su boravila tri kipara koja su općini izradila dva kipa od slavonskog hrasta - Barbantu i Barbanca, koji krase od tada prostor uz Zdravstvenu stanicu Barban. Riječ je o kiparima iz poznate slavonske Ernestinovačke kiparske kolonije kraj Osijeka koji su u Barban došli na poziv načelnika Denisa Kontošića. Naime, Kontošić je načelnika Općine Ernestinovo, Matiju Greifa, susreo u Općini Viškovo, s kojom su pobratimljene općine Barban i Ernestinovo, kasnije i posjetio Općinu Ernestinovo, te sa Greifom dogovorio izradu skulptura. Općina Ernestinovo je poklonila dva trupca slavonskog hrasta i u Barban uputila 2 svoja i jednog skulptora iz Viškova, a Općina Barban se obvezala na domaćinstvo tijekom jednotjednog radnog boravka u Barbanu. Unaprijed su dogovorili što će skulptori izraditi. To su oni i učinili, tako da su tjedan dana na parkiralištu iza nekadašnje gornje škole, danas Zdravstvene stanice, u hladovini smokve, klesali svoje radove.

Ujedno, ovo je bila primjera da se stvore temelji za novu suradnju i prijateljske odnose sa Slavonijom. Kako nam je kazao Mato Tijardović, jedan od glavnih začetnika Ernestinovačke kiparske kolonije koja u ovom slavonskom mjestu djeluje već 38 godina, cilj je bio Barbancima te ostalim posjetiteljima Barbana iz cijele Istre, pokazati čime se bave te privoliti Istrane da dođu kod njih u koloniju ili neku od kiparskih škola koje su osnovali za odrasle i djecu ili da sami na osnovu interesa otvore jednu kiparsku školu za djecu u Istri.

- Ove skulpture od slavonsk-

Kipari Tijardović i Srok

og hrasta poklanjammo Općini Barban za Trku na prstenac. Riječ je o materijalu koji može biti dugovječan ako ga se pravilno njeguje. U principu ovo gledamo kao na početak jedne lijepo

suradnje između nas i Općine Barban. Naime, budući da već vodimo dvije kiparske škole - onu u Ernestinovu te

jednu u Viškovu, želja nam je nešto slično napraviti i u Istri. Inače, u Ernestinovu u tu školu, koja djeluje već osam godina, dolazi oko 250 djece iz cijele Europe. Velik je interes i za školu u Viškovu koja djeluje već pet godina, ističe Tijardović, inače poznati hrvatski kipar koji se isključivo bavi izradom masivnih skulptura u drvu, prije svega sakralne tematike. Kaže i da im je želja izlagati svoje rade u Barbanu, budući da su mještani za vrijeme izrade ove dvije skulpture itekako pokazali interes za njihov rad.

- Oduševili su nas mještani Barbana koliko su prijazni i fini. Svi nas dolaze obilaziti i raspitivati se što radimo. A cilj nam je da ljudi budu zadovoljni. Obišlo nas je i nekoliko mještana koji se inače bave skulpturom u drvu da vide što radimo. Otišli smo kod njih doma da vidimo što su dosad izradili i moram priznati da imate velike talente, kaže Tijardović koji je svoje rade izlagao po cijelom svijetu, a jedna je njegova skulptura čak uvrštena u Guinnessovu knjigu rekorda.

Pomoći u izradi dviju velikih skulptura gdje se spajaju Istra i Slavonija, Tijardović su pružili Ivica Tolić i Rajko Srok. Tolić je tajnik Kiparske kolonije u Ernestinovu, a Srok vodi škole kiparstva u drvetu u Viškovu, ali i Rijeci, Klani te u Staroj Sušici u Gorskom kotaru, i to za djecu. Tolić nam je pojasnio da se kiparska kolonija u Ernestinovu održava svakog ljeta prvog tjedna u kolovozu te da privlači kipare iz cijele Hrvatske, ali i Europe. Ove godine na koloniji je sudjelovalo 11 kipara i 13 slikara. Radi se u drvetu.

- Nažalost Istrana nam još nije bilo, što ne znači da se to neće promjeniti. Istra ima više kamena i normal-

ČA KANTUN: LORETA UKOTA

LORETA UKOTA je rođena 1961. godine u Pazinu. Do svoje dvadeset prve godine, živjela je u Maretićima. Osnovnu školu pohađala je u Žminju, gdje svoje pjesme objavljuje u Čakavčićima, a srednju ekonomsku završava u Pazinu. Nakon udaje živi u Glavanima (Općina Barban), gdje radi kao knjigovoda. Zbirka "Lancuni na buri" pjesnički joj je prvijenac, 2003. god.

LANCUNI NA BURI

Kad bi se moglo
pobrati sve nevolje,
teškoće, tuge,
i nahitati he
na jedan kup

Lipo he uprati,
dobro zlimati.
Napro užeti
i
rastegnuti

Pak da
kako lancuni
na buri
dobiju lipotu

da umehčaju
i
udor
po čisten
imaju!

PRID VAZAN

U konobi sve na svojen mistu.
Teze su nan pometene,
kokoš čuva piplice
prikučer zlezene.

Usvitlani špahor i vetrine.
Na banku bila trpeza.
Zadaju friško oprane koltrine.

Teple pince, povetice.
U loncu lišće od kapule:
Piturana jaja !

Mladi luk, špaleta,
kušćić janca.
Na zidu blagoslovna ulika.
Blizu, blizu
je Vazan !

Crikve su nan čiste,
pune rož.
Ljudi otprošćenje i pomirenje
išću.

Vazan je tu !

UMISTO NJIH

Zgor pitomih valad i brigi
letija je posebojni mir
i samo na žbriš tu i tamo takinja
zemlju
tu večer

Na svaken ognjištu
prela je svoje nevidljive konce
želja za lipše sutra

Oni ča su potonuli
u jako dimboki sanj
tu večer
sanjali su uve naše dane
sanjali su život – smrti na urtu
sanjali niki novi svit
z novon dicon

Oni su tu večer s iskricami vognja
poletili visoko
u zvizde

Sada nan z neba svitle u noći
potiho šapću neka imamo kuraja
neka se ne predamo
neka nikad ne zabimo
neka sve svoje rad imamo

umisto njih ...

no da se moraš prilagoditi materijalu koji imaš kod sebe. U Barbanu smo upoznali nekoliko kipara, pa ćemo vidjeti tko ima afiniteta i volje da radi skulpture u hrastu većih dimenzija. Što se tiče Ernestinovačke kiparske kolonije moram reći da je to više od same kolonije. U vrijeme kada su kod nas kipari, naša općina organizira čitav niz kulturno-umjetničkih programa tako da je taj tjedan u Ernestinovu posebno živ i zanimljiv. Uz to radimo preko čitave godine. Za vrijeme uskrsnih praznika imamo malu dječju koloniju gdje dođe 250 djece iz čitave Europe. Mala kolonija ima više radionica poput radionice gline, batika, zatim je tu slikarska radionica, a čak se i nakit izrađuje. Voditelji nam dolaze iz cijele Hrvatske, ističe tajnik kolonije koji je u Barbanu boravio prvi put u životu.

Treći član kiparske ekipe Rajko Srok iz Viškova oduvijek je obožavao raditi u drvu, i to još kao dijete, pa ne čudi njegov izbor. Kaže da ga je ipak život odnio u neke druge vode te je čitav život bio autolimar i uz to zapostavio svoju ljubav, ali da su mu je ponovno probudili entuzijasti iz Slavonije koji su bili došli u Viškovo po osnovi suradnje općina Viškovo i Ernestinovo. Odmah je došlo do suradnje i tako je Srok prije pet godina počeo u ovom kraju voditi kiparsku školu Mato Tijardović, većinom za dječu.

- Već pet godina imamo školu kiparstva za djecu. Dolaze djeca iz cijele naše županije, ali i šire. Održavamo ljetnu i zimsku školu kiparstva. Ljetna se održava u dvoru Stare Sušice u Gorskem Kotaru, a zimska u Viškovu u osnovnoj školi. Nažalost iz Istre još nemamo djece, ali nadamo se da će ova suradnja između nas i Barbana to promijeniti. Rad u drvu je nešto jako lijepo, specifično i toplo. Ako nešto napraviš u drvu, onda si drvo taknuo u dušu. Djeca toga na početku nisu svjesna, ali kada naprave jednu skulpturu, onda to zavole. I ako neće u životu raditi nešto slično, uvijek će im ta toplina koje drvo pruža ostati u sjećanju, smatra Srok.

Inače, Ernestinovačkoj kiparskoj koloniji za vrijeme Domovinskog rata, kada je to mjesto bilo okupirano, otuđeno je oko 400 radova. Ministarstvo kulture zasad im je uspjelo povratiti njih 300, a nadaju se da će u skoro vrijeme dobiti iz Srbije i ostatak svojih djela.

VINARSTVO NA BARBANŠTINI: SERGIO BILE, Vinski podrum Bilini u Bičići

SEZONA S PREKO 1000 POSJETITELJA

Jedini vinski podrum koji se na području Barbanštine nalazi na popularnoj Vinskoj cesti Istre, onaj pulskog vinara Sergio Bile u Bičićima, može se pohvaliti ovogodišnjom sezonom. Naime, kroz Vinski podrum Bilini ove godine prošlo je oko tisuću posjetitelje koji su došli na degustaciju vina, na kratke sommelierske tečajeve ili su se jednostavno vratili nakon posjete kupiti još koju boteljku njegove malvazije ili cuveea, kupaže merlota i terana.

- Pretežno smo se u ljetnom režimu orijentirali na kuće za odmor, odnosno vile. S iznajmljivačima imamo dogovor da nam upućuju svoje goste, a tu ćemo suradnju u narednoj godini još više intenzivirati. Sada smo povezani i s Rančem Barba Tone i adrenalinskim parkom Glavani, gdje jedni drugima usmjeravamo goste. Ono na čemu sada radimo je da se s iznajmljivačima dogovorimo oko vitrina za vino koje bi oni imali u svojim kućama za odmor kako bi gostima naša vina bila stalno na raspolaganju. Nama tržište ne predstavljaju hoteli, restorani i kafići. Više smo bazirani na privatnu prodaju, tako da ljudi, koji su se navikli na naše vino, sami dolaze kod nas u podrum. Tamo održavamo po potrebi i kratke tečajeve sommelierstva, degustacije edukativnog karaktera te ciljane komercijalne degustacije. Radimo s nekoliko turističkih agencija koje nam šalju svoje goste. Ako se radi o pred ili posezo-

ni, onda nam se ljudi najavljuju i dolaze u grupama individualno i putem agencije, priča nam Bile.

Istiće da nije bilo lako dovesti posjetitelje, koji traže kušanje vina, u ovaj dio Istre, budući da se jedino on nalazi na vinskoj mapi na ovom dijelu Poluotoka.

- Nije bilo jednostavno, ali mnogim je agencijama odgovarao položaj mog podroma kada svoje goste vode u razgledavanje turističkih znamenitosti po Puli. Podrum je lociran na taj način da smo im praktički uz put na proputovanju sa sjevera ili istoka Istre prema Puli. Najdraže su nam grupe od dvadesetak ljudi koje možemo komotno smjestiti. Nastojat ćemo se ove godine još jače povezati s agencijom Istra Adventure. Oni rade odličan posao i imaju odlične ideje. Projekt koji su osmisili za turiste definitivno je atraktivan. Turistima pružaju jedan lijepi izlet u kojem se mogu uključiti posjet vinskom podrumu, adrenalinskom parku i jahanje. Ljudi su time

oduševljeni, priča Bile.

Inače, ovaj je podrum na 60-tak kvadrata otvoren za javnost 2008. godine. Bile ga je uredio na svojoj djedovini te je u njega uložio oko 120 tisuća kuna. Godišnje proizvodi oko 25 tisuća boca vina. Vino ne proizvodi samo iz svojih vinograda, već grožđe otkupljuje od lokalnih vinogradara koji dobivaju njegovu stručnu pomoć budući da je po struci agronom. S godinama Bile želi osim već navedenih sorti vina u ponudi imati i muškat, cabernet sauvignon, merlot, pinot bijeli, sauvignon bijeli i chardonnay. Uz postojećih vlastitih 1700 trsova malvazije namjerava zasaditi i osjetljivije sorte grožđa, bijeli muškat i sivi pinot. U narednih deset godina želja mu je i da proizvodi oko 50 tisuća litara vina. Njegov vinski podrum, osim što je dobro posjećen za vrijeme turističke sezone, praktički je centralno mjesto okupljanja istarskih vinara za vrijeme popularne Martinje u Bičićima koja se u zadnje četiri godine izdigla te, trudom Općine Barban i njezine Turističke zajednice, postala posjećena vinska manifestacija na kojoj se svake godine krsti mlado vino.

MLADE ISTARSKE NOVINARSKE SNAGE IZ ŠAJINI: NENSI i MARTINA PEREŠA, dvadesetosmogodišnje jednojajčane blizanke, profesorice hrvatskog jezika i književnosti, televizijske novinarke, urednice na TV Istri

NA TELEVIZIJI NEMA MONOTONIJE

Dvadesetosmogodišnje jednojajčane blizanke Martina i Nensi Pereša iz Šajini oduvijek su bile nerazdvojne. Od rođenja pa sve do danas njihov je životni put bio gotovo identičan, što ne čudi s obzirom na gotovo jednake osobne interese, želje i poimanje svijeta. Blizanke i u horoskopu, odlučile su se za novinarsku profesiju, i to televizijsko novinarstvo. Od 2007. godine, praktički odmah nakon fakulteta, obje su se zaposlike na regionalnoj televiziji- Nezavisnoj istarskoj televiziji, danas TV Istri, gdje grade svoje karijere.

Zašto ste izabrali posao u novinarstvu, točnije onom televizijskom?

- **Martina:** Diplomirala sam hrvatski jezik i književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu u Rijeci 2007. godine. Nikad nisam imala posebnu želju raditi u školi, iako jesam profesorica. Taj sam fakultet upisala zato što me zanimala filozofija, a ne pedagoški rad. Po povratku iz Rijeke bila sam na više razgovora za posao, a jedan od njih je bio i na tadašnjoj Nezavisnoj istarskoj televiziji - danas TV Istri. Rad ondje odmah mi se učinio dinamičnim i raznovrsnim, što prilično odgovara mom karakteru i što me ondje drži još uvijek.

- **Nensi:** Na Nezavisnoj istarskoj televiziji, danas TV Istri radim od 2007. godine. Odmah nakon što sam diplomirala na Filozofskom fakultetu u Rijeci, bila sam na audiciji i primili su me. To je bilo to. Nisam ni slutila da će završiti u novinarstvu. Kada sam došla na audiciju, došla sam čisto isprobati da vidim kako će mi se to sviđati. Međutim, godine lete, a ja i sestra, koje smo zajedno otišle na audiciju, još smo tamo. Inače, uvijek mi je želja bila studirati psihologiju, međutim kada nisam upala na taj studij na prvom roku u Rijeci, inercijom sam upisala

studij hrvatskog jezika i književnosti i tamo ostala i završila fakultet. Neko kratko vrijeme radila sam po školama u Istri i Rijeci, ali me to nikad nije profesionalno zadovoljavalo. Nisam se osjećala ugodno u razredu.

Što vas u tome privlači, koje vas teme vesele?

- **Martina:** Ono što me u novinarskom poslu najviše privlači jest to što nema nimalo monotonije. Svaki je dan drugačiji, donosi nove teme, nove izazove, nove ljude. Posao je to koji iziskuje mnogo komuniciranja, snalažljivosti i brzih reakcija. Važno mi je da moj radni dan sadrži upravo to što sam navela i zato me veseli raditi taj posao. Htjela bih naglasiti kako je ono što gledatelji na malim ekranima vide kao gotov proizvod vrlo mali, ako ne i najmanji, dio našeg posla. Iza toga stoji mnogo dogovo-

ra, vožnji po cijeloj Istri, odlazaka na terene, pisanja, montiranja, ali i mnogo ljudi iz tehničkog dijela programa koje gledatelji ne mogu vidjeti, ali su neizostavna karika našeg radnog dana. Obući se, počešljati i našminkati te stati ispred kamere samo je točka na „i“ svega navedenog, a često i tek nužno zlo televizijskog posla.

- **Nensi:** Ovaj mi se posao sviđa jer koliko god je iscrpljujući, nikad ne pogledam na sat i pomislim „joj, koliko još“ jer vrijeme na televiziji tako brzo prolazi da ti zapravo uvijek nedostaje vremena za još nešto obaviti. A kada sam obavljala prije televizije neke druge honorarne poslove, uvijek sam jedva čekala da ih dovršim. Ovdje nema radnog vremena, a opet vrijeme leti.

Opišite nam jedan svoj dan na televiziji.

- **Nensi:** Već sam godinu dana urednica informativnog programa i zapravo sam non-stop u pogonu. Dan mi počinje u osam ujutro. Prethodnu večer napravimo raspored za sutra, međutim kako se sve događa u zadnji tren, pogotovo u predizborni vrijeme, onda se dešava da se ujutro dogovaramo, imamo sastanke, raspoređujemo terene, smisljamo teme, zovemo potencijalne goste za izjave i onda krećemo na terene. Naša četveročlana ekipa informative, koju činimo ja, moja sestra, Elijana Bategelj i Marijeta Banovac, se nakon terena, oko 12, 13, 14 ili čak 16 sati, vraća nazad u Pazin. Onda kreće novi sastanak i dogovaramo tko što ima i kako ćemo to posložiti. Ako treba još negdje otići da kompletiramo temu, i to obavimo. Onda kreće pisanje, obrada materijala, u skladu s tonovima osmišljano tekst, snimamo to i montiramo. Ako vodim vijesti, onda slijedi presvlačenje, šminkanje i frizura. Onda se snimaju najave u studiju. Također, jako puno surađujemo

s kolegama iz Primorsko-goranske županije i Kopra, pa se s njima svaki dan čujemo i razmjenjujemo materijale, pogotovo ako se tiču naše županije. Malo prije 20 sati kontroliramo vijesti koje trebaju izaći van u 20 sati. Kako se sve događa u zadnji tren, često se događa da neku vijest ispravljamo u 20.04 minute, a vijest izlazi u 20.05 sati. Nakon toga dižemo vijesti na internet. Tek onda dogovaramo terene za sutra, tako da je raspored za sutrašnji dan gotov tek od 21 sat, prije nego vijesti idu u reprizu. Znam da se gledateljima koji gledaju te vijesti koje traju dvadesetak minuta, to čini kao kako malo posla, ali zapravo je to dupli posao na televiziji. Odrađen teren je samo trećina posla.

Koje su vam želje vezano za karijeru u narednom razdoblju?

- **Martina:** Trenutno sam urednica regionalnog programa TV Istre, što znači da surađujem s drugim lokalnim televizijama po pitanju razmijene programskog sadržaja. Jedna sam od četiri novinarke informativne redakcije. U kojem smjeru će se kretati moja daljnja karijera uvelike ovisi o odlukama mojih nadređenih, odnosno glavne urednice, te o tome na koji će način biti koncipirana naša iduća televizijska shema koja se mijenja svake godine, a ne samo o mojim željama. Ono što bih svakako voljela jest ostati i nadalje dijelom naše informativne redakcije, budući da mislim kako je forma vijesti nešto što mi najbolje odgovara.

- **Nensi:** Trenutno sam urednica informativnog programa. U vrijeme kada smo došle na televiziju, zamjenica glavne urednice bila je Elijana Bategelj, koja je uistinu novinarka s iskustvom. Ona je procijenila da sam ja tip „u glavu“ pa me educirala u tom smislu. I tako se nastavilo. I to me najviše zanima, iako mi nekad nedostaju obični ljudi koji s ljubavlju rade nešto što vole. Što se tiče planova za dalje, moram reći da jako volim pisati, pogotovo pjesme. I neke stvari su mi objavljene. Voljela bih živjeti u nekom idealnom vremenu, gdje bih od toga mogla živjeti i imati više vremena za pisanje. Što se tiče novinarskog posla, imala sam ponude s nekim nacionalnim televizijama, ali kad sam sve stavila na vagu, ostala sam tu. Nisam mijenjala posao, što ne znači da neću. Zasad sam zadovoljna, iako zbog radnog vremena moj privatni život pati. Uz to ovaj posao jako frustrira, jer

Iz knjige: Barbarizam u barbanskim Šajinima, 2006.

ŽENO

Ženo, gran si plakala
i lila suze
ud kih pukne i stina,
dok si ledena
zuz sebe stiskala
svojega najmlažega sina.

Ženo, ti si spomenik
uvega sela i svita.
Samo ti si mogla
nositi grotu nesriće
na svojoj duši
sva va duga lita.

Ženo, ti si za mene
čista ljubav kakove više ni.
Ti si mu napunila korat z dicom,
a on u Škitači spi.

Ženo, sad ga uzmi za ruku
na drugemu svitu
i kantajte,
dok anđeli svire roženice.
I povi mu koliko si sriće
doživila od njigove dice.

Povi mu da u kortu restu rože,
i da više nisu unako mrzle
zime,
da se još delaju naše brajde
i da živi njigovo ime.

Pokaži mu viticu,
popite juhu bilicu
i budite kuntenti i pravi.
Vi nikad ne umrete,
aš ste to zameritali.

Nensi Pereša

smo mala sredina i živimo u teškim vremenima kada jedan novinar radi nešto što je prije radilo deset drugih.

Sigurno jako frustrira što se ne možeš koncentrirati na jednu temu i obraditi je i komentirati kako bi ti htio, jer svi znaju da su i mediji nekad dirigirani i da nekad hoćeš-nećeš osjećaš auto-cenzuru. Ali uvijek je izazov doći do te neke granice i vidjeti reakcije što će se sutra dogoditi. Koliko god mi novinari pričali da jedva čekamo da promijenimo posao i da dođe neka druga prilika te da imamo normalan život i više slobodnog vremena, na kraju nam je draga da radimo taj posao.

Koliku prednost/manu vidite u tome da usko surađujete jedna s drugom?

- **Martina:** Moja sestra i ja zajedno smo išle u osnovnu školu, srednju školu i na fakultet. Nisam nikad mislila da ćemo i raditi zajedno. Iskreno, i ne vidamo se toliko budući da svaka ima svoje zadatke i terenske poslove koje odraduje. Vrijeme koje na poslu provodimo zajedno svede se na onih nekoliko sati dnevno provedenih u uredu. Ali zato mnogo komuniciramo budući da radimo u istoj redakciji kojoj je ona ujedno i urednica. Kao jednojajčane blizanke komuniciramo gotovo telepatski, što nam itekako olakšava i skraćuje posao. Odlično je kad surađuješ s nekim kome ne moraš svoje ideje i planove obrazlagati dva dana, nego tu osobu pogledaš, kažeš koju riječ i posao je dogovoren. Osim toga možeš biti i brutalno iskren i kritičan, što si ponekad, kad su ostali kolege u pitanju, iz dužnog poštovanja, ne možeš dozvoliti.

- **Nensi:** Možda se čini potpuno apsurdnim da smo ja i sestra zajedno dosad bile u svakom segmentu naših života, od vrtića pa sve do posla. Možda bi bilo dobro da se nekad blizanci u jednom trenutku u svom životu razdvoje, ali nam se to nije dogodilo, iako svaka vodi svoj život. Na poslu funkcioniramo kao i kod kuće. Svađe su nam uvijek konstruktivne. Moram priznati da ja i ona na poslu ne funkcioniramo kao što je to slučaj prema drugim kolegama. Možemo se slobodno kritizirati, vikati jedna na drugu, a da to i dalje funkcioniра.

- Kako vas doživljavaju ljudi iz vaše okolice otkad ste postale televizijska lica? Koliko kroz svoj posao promovirate vaš kraj?

- **Nensi:** Kada netko radi posao kao što je naš, onda uvijek osobe u njihovom okruženju misle da se ta

osoba promijenila i da se umislila. Ali to uopće nije tako. Jednostavno se okolina promijeni prema tebi. Vidim da možda nekad dečki razmišljaju da li će ti prići ili ne. Ljudi te dožive kao neku osobu s ekrana i onda misle da ne mogu uspostaviti neki prisan odnos s tobom. Nažalost, otkad radim ovaj posao, zapravo vidim samo ljudе s kojima surađujem na terenu, pa ne mogu reći kako me poima okolina. Ne mogu utjecati na sve što će se puštati u program vezano uz Barban. Ali naravno da mogu promovirati pozitivne stvari, kao što je poslovna zona, te da mogu educirati žitelje Istre o događajima koji su obilježili povijest Barbana, poput primjerice fašističkog pokolja u mom selu, gdje je stradalо i puno članova moje obitelji.

- Svake ste godine uključene u komemoraciju u Šajinima. Koliko vam to znači i koliko ste u to osobno uključene?

- **Martina:** Mislim da je ono što se Šajinima i Šajincima dogodilo uvelike utjecalo na moje poimanje svijeta i to je nešto što će trajno ostati dio onoga što ja jesam. Riječ je o strašnom zločinu kojega je teško razumjeti i naći mu smisao. Jedino što mogu učiniti jest sudjelovanjem u komemoraciji pokazati da tolike smrti, patnje i stradanja nisu zaboravljeni. Ako se ponašamo kao da se to nije dogodilo, tada su, čini mi se, svi ti nevini ljudi život izgubili uzalud. A to je tada još veći zločin. Mi, potomci preživjelih, ne smijemo to dopustiti iz poštovanja prema našim precima. Nedavno smo imali prilike vidjeti obilježavanje dvadesete godišnjice stradanja Vukovara. Malo tko od preživjelih svjedoka mogao je govoriti o svojim sjećanjima bez suza. Isto je sa Šajincima. Ja sam odrastala gledajući te suze, slušajući priče moje babe Foške, koja je te noći ostala sama s četiri sina od kojih je najstari-

ji, moj dido Marijo, imao svega deset godina. Empatija i ponos, ono je što mi je od svega toga ostalo, i ime mog pradida, Foškinog mužа, kojeg ponosno nosim. Ponosnija sam tim više što me moj dido Marijo, a ni nijedan drugi Šajinac, nikad nije učio mržnji već samo poštovanju. Zato su oni moji heroji i nadam se da će isti biti i mojih djeci i unucima.

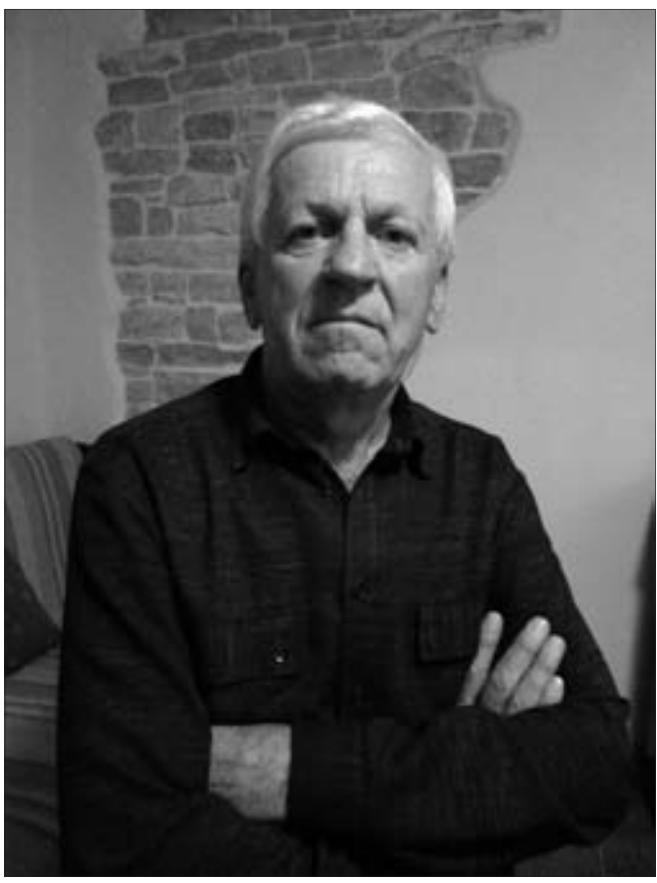
- **Nensi:** Osobno sam jako vezana uz taj događaj, zato i svake godine u tome sudjelujem. Osjećam poriv da to radim, jer je tu noć naš djed ostao bez tate i njegov je brat, koji je tada imao četiri godine, obolio na srce zbog čega je u 18. godini života preminuo od srčanog udara. Točno znam u svom dvorištu gdje su ljudi umirali i gdje od krvi vatra nije mogla gorjeti. Zato za mene ta komemoracija nije samo obično polaganje vijenaca, to je nešto više. Nekad se pitam, da se nije dogodila ta tragedija, koliko bi danas ljudi živjelo u Šajinima.

U SPOMEN ŠAJINSKOJ TRAGEDIJI: ĐINO MATOŠIĆ, 72 god., Šajinac koji je 1944. god. proživio strahote spaljivanja svoga sela i ostao bez oba roditelja sa svojih 5 godina

VAJK SAN PATIJA ZA SVOJON FAMEJON

Tragedija koja je 9. siječnja 1944. zadesila selo Šajini ne pamti se na Barbanštini niti šire. Te siječanjske noći u ovo su mirno selo upali fašisti i domaći izdajice te spalili ga i mučki poubijali velik broj žitelja, ne obazirući se na to je li riječ o djeci, starcima, ženama... Ova tragedija koju je danas teško zamisliti da je ikad pogodila mirne Šajine, ostala je urezana u sjećanjima onih koji su je doživjeli i još je nose u svojim uspomenama, ali i mlađim generacijama koje su je proživiljavale na drugačiji način - kroz pričanja svojih starijih. Mnogi se danas pitaju koliko bi Šajini imali mještana da ih tada nije ubijeno čak 49.

Među ubijenima te hladne noći bili su i roditelji Đina Matošića koji je tada imao samo pet godina i punkom je srećom ostao živ. Međutim, čitav je život bio

osakačen time što nije imao najužu obitelj, braće i sestara. Od te strašne noći, iako je imao samo pet godina, tresu mu se ruke, a sjećanja su živa kao da je to bilo jučer.

- Jedan sam od sudionika te tragedija koji je možda proša najgore. Čovik nanke ne želi toliko pričati o temu. Sjećan se kada san bija u gimnaziji da smo morali napisati zadaćnicu na slobodnu temu. Drugi dan nisan doša na ispravak, a profesorica je tu zadaću pročitala pred svima. Pola razreda je plakalo, pogotovo ženske. Prikaza san ono ča san doživija. Inače, svoje san uspomene na taj dan napisa u obliku svjedočanstva koje je objavljeno u knjizi o šajinskoj tragediji ka je objavljena prije par lit. Tamo se nalazi i pjesma o mojoj materi te o šajinskoj dici ka su ostala bez roditelja, priča nam Matošić.

A ono što je preživio

ovaj Šajinac, više je od strave i užasa. Tu noć ostao je bez oca i majke, bake, strica i tetka...

- Iako san onda ima pet lit, sjećan se više svega ča se desilo onu noć, nego onega ča je bilo učera. Stali smo u hiži u nizu od 15 metri, kadi su bile tri fameje. Tu su stali strina i barba, onda ja, tata i mama i priko did i baba. U toj noći došli su Nijemci i domaći fašisti i opkolili su cilo selo. Moj barba je bija odbornik u selu i Nijemci su prvo došli na njigova vrata, jer su imali popis ljudi u selu ki su u organizaciji. A on je gori na katu spa sa ženom. Nijemci su po vrti tukli z nogami, ali nisu he mogli dopriti pa su pošli po kalun. Za to vrime moj barba i strina ušli su priko šufita u drugi dio hiže priko malega otvora ki je spaja hiže u nizu. Dokle su Nijemci z kalunom hitili u hižu. Sve valiže i ormari su letili okolo. Pokle su našli robu dva kilometra dalje. A mi smo spali doli u stanu do tega. Kada je kalun hitija u hižu, zid se prema našoj hiži naga i melta je pala na našu postelju. Onda san kao petogodišnjak spa z materon i ocon, priča nam Matošić.

Nakon toga njegovi su se otac i majka brzo digli iz kreveta i pogledali na prozor. Imali su što vidjeti. Cijelo je selo bilo u plamenu, ljudi su vrištali od užasa.

- Mati je rekla da nan ni više spasa. Počela je plakati i uzela je sve štrace po ormari, jer je mislila da će barem ništo spasiti ako zapale hižu. Sve je u jenoj vrići hitila vanka na ruzu. Onda je rekla ocu da neka pojdemo doli u štalu. Pošli smo sprid štale kadi je bija jedan vo. Tata je pokuša otvoriti tu štalu, ali nikako ni moga. Valjda od straha. I tako dok Nijemci nisu došli na susjednu terasu. Počeli su vikati „Halt, Halt!“ i dva su tira hitili u prag. Tata njin je po talijanski rekla da je radnik i da nima nikakove veze z politikon i pokaza njin je svoje dokumente. Ali š njima je bija jedan naš ki je govorija po istarski i on njin je rekla da ti papiri niš ne znaće. I onda su ga tri od njih z revolveri ubili, a mati je počela vikati na njih. Mene je držala u naručju. Kad je tac pa doli, ona je krenula prema njemu. Onda su fašisti počeli hitati na nas. Kako me je držala u naručju, uspjela me je zaštititi. Njoj su pucali u srce, a ti isti metak mi je pasa kroz nogu. Još dan danas iman ožiljke, ispričao nam je Matošić.

On i ubijena mu majka pali su na tlo, a mali Đino nije mogao presta-

Iz knjige: *Barbarizam u barbanskim Šajinima*, 2006.

DJECA ŠAJINI

Mi, djeca Šajini,
sretni smo se rodili.
Došli su neki ljudi u crnom.
U jednoj noći svu sreću su
nam uzeli.

Uzeli su nam sve što smo
imali.

Prokleti ljudi u crnom,
milosti nisu imali.

Ostali smo mali i sami.
Tuji smo hlapci bili.
U školi, u domu,
strogi su nam bili.

Mi djeca Šajini,
sreću rano smo izgubili.

Nikada nećemo zaboraviti
naše najmilije, njihov lik,
njihovo ime.

Naše se misli,
stalno vraćaju u Šajine.

Đino Matošić

ti plakati. Nijemci su na njih pucali sve dok nije utihnuo. Shvatio je da je to jedini način da preživi, a oni su pomisili da je mrtav.

- Onda san čuja kako niki po domaću viče - „Gotovi, gotovi su“. Znači mrež njima je bilo i domaćih. Zatajija san se spod mrtve matere. Bija je veliki mraz, misečina, gorile su hiže. Kada san čuja da su pošli čja, san zva mamu. Taka san je za glavu. Onda san vidija da je mrtva i počea san plakati i opet san se stisnuja uz nju. Onda je pasa jedan Nijemac z bumbon i ja san ga gleda kroz škulju od šjaleta. Poša je u konobu i hitija je bumbu u hižu i

ubija mi babu. Did je joka, jer je usta ranjen, a pokle je umra u bolnici. Doli su po konobi rastočili svo vino. Hiža od susedi je gorila, padale su po nami iskre, ali ja san se i dalje tajija. U četiri ure kada je to utihlo, dignen glavu i oko sebe san vidija sve mrtve. A onda ni bilo korte di ni bilo mrtvih. Sve je bilo u krvi, govorili nam dalje Matošić.

Ujutro je u dvorište došla kći od barbe koji je mrtav ležao do Đina i njegove majke. Plakala je nad ocem i tada ju je Đino počeo dozivati. Prestrašila se i pobegla u kuću.

- Potekla je u hižu i čuja san je kako govorili - „Mali je živ“. I onda su svi doteckli po mene. Svi su bili prenjeni. Čak nisu vidili da san ima ranu na nogah. To su mi zavezali z nikima krpami. Sriča da nis iskrvarija. Mene su pokle uzeli barba i strina, ki su preživili. Ponesli su me poli babe u Škitiču. Ali nis stija biti tamo. Vajk san plaka za dojti doma, jer san jako voljia svoga barbu. Domišljani se da su mi lagali i govorili da su mi tata i mama pošli u Puli, kako ne bih patija, ali ja san zna da nisu. Bih njin govorija da nisu oni u Puli, nego da su he ubili Nijemci. Već san tega bija svjestan, govoriti dalje ova žrtva najveće tragedija na Barbanštini unatrag 67 godina.

Matošić je nakon toga ostao kod barbe i strine do 15. godine života. Onda mu je kao djetetu palih boraca omogućeno daljnje školovanje nakon osnovne škole u Šajinima. Školovanje je nastavio u Puli, gdje je završio brodograđevno-industrijsku školu. Odslužio je vojni rok, doškolovao se te počeo raditi u Uljaniku kao konstruktor alata. Dalnjim doškolovanjem postao je samostalni projektant alata. U Uljaniku je ostao raditi do penzije.

- Praktički cili život živin u Puli, kadi san dobija i stan. Tamo san zasnova familiju. Dok san bija samac, vajk san patija za tin da iman fameju, braća, sestru. Pensa san se da to nikad više neću imati. I onda san se 1965. uženija. Naša san dobru ženu z kojom san 45 lit u sretnom braku. Imamo dvoje dice i dva unuka, priča nam Matošić.

Usprkos tužnim uspomenama, rado dolazi u svoje rodno selo, posebno otkada je u mirovini, gdje ima uređenu djedovinu koja još uvijek i nakon šezdeset i sedam godina čuva mračna sjećanja.

ADRENALINSKI TURIZAM: Adrenalinski park GLAVANI; NIGEL SIMPSON i NEVENKO BULIĆ, vlasnici, kreatori i graditelji parka

ADRENALINSKA ATRAKCIJA ZA VELIKE I MALE

Iako je tek ove godine na početku turističke sezone otvorio svoja vrata turistima, Adrenalinski visinski park Glavani već je naširoko poznat među turistima koji dolaze u Istru te na mnogim turističkim portalima poput Trip Advisora već jako dobro kotira kao jedna od adrenalinskih atrakcija u Istri koju vrijedi posjetiti i isprobati. Riječ je o projektu Britanca Nigela Simpsona, koji je u Glavane dosegao sa svojom suprugom prije nekoliko godina te Nevenka Bulića iz tog sela. Iako obojica na početku nisu razumjeli jedan drugoga, jer Simpson nije znao hrvatski, a Bulić engleski, brzo su se sprijateljili i našli zajednički poslovni interes.

- Ovaj park je zamišljen, a prva faza i izgrađena da bi mogli ponuditi interesantne provode za sve dobne granice. To znači da bi tu zabavu trebali naći svi - od dvogodišnje djece do odvažnih umirovljenika od 85 godina. Gradnja parka započela je u rujnu prošle godine, a prva faza adrenalinskog parka bila je u funkciji već krajem ožujka ove godine, pričaju nam Nevenko i Nigel.

Ističu da su ideje za ovaj tematski park, koji je jedan od rijetkih u Istri, našli među sličnim parkovima u Francuskoj i Engleskoj koje su posjetili.

- Ideju o izgradnji zabavnog parka dala su nam dva njemačka gosta koja su šetala našim terenom prije dvije godine. Nakon toga smo krenuli u realizaciju i razgledavanje sličnih parkova. Kada smo se odlučili na takav potez, igre i dizajn osmislio nam je Francuz Charles Carpentier. Inače, 80 posto svog posla oko nabave i pripreme drveta te terena napravili

li smo vlastitim snagama i financijama. Ostatak smo osigurali kreditom te bespovratnom pomoći Hrvatske turističke zajednice, ističu vlasnici parka.

Kažu da su sezonom bili itekako zadovoljni, odnosno brojem posjetitelja s obzirom da im je to tek prva godina poslovanja. A na osnovu

voljni dosadašnjom suradnjom i tim vidom zajedničke promocije i nadamo se da će se nastaviti. Također, po tom pitanju surađujemo s vinskim podrumom Vinobile u Bičićima te okolnim restoranima, vele Bulić i Simpson.

Inače, u sljedećih nekoliko godina planiraju proširiti park na četiri hektara u kojima će gostima moći ponuditi još više sadržaja. Park će biti tematski podijeljen i prilagođen različitim dobnim skupinama. Park je jedinstven po tome što ima najduži žičani spust do zadnje platforme u Europi. Riječ je o 113 metara slobodnog leta iznad maslina.

Za one koji još nisu bili u Glavanim i ne znaju o čemu je riječ, moraju znati da je Adrenalinski visinski park Glavani svojevrsna avanturistička arena na tri visinske razine koje se prolaze u roku od minimalno dva sata. Ovdje zabavu može pronaći cijela obitelj uz 30-tak igara - izazova te već spomenuti žičani spust. Staze su podijeljene na dvometarsku žutu stazu koja prvenstveno služi kao trening za kretanje i održavanje ravnoteže na žicama i mrežama, te za navikavanje na rukovanje s karabinerima i rolerima. Nakon toga prelazi se na plavu stazu i nešto zahtjevnije izazove na visini od 6 metara, te na koncu na crnu stazu na 10 metara visine. Posjetiteljima je stalno na raspolaganju uvježbano osoblje koje im pomaže svojim savjetima.

Inače, park je pregledao i kontrolirao najveći europski autoritet za adrenalinske parkove – the European Ropes Course Association. Oni su potvrdili da Glavani park zadovoljava tražene europske standarde i međunarodne kodove za adrenalinske parkove.

Nigel i Nevenko

Adrenalinski park Glavani

ovogodišnjeg interesa, očekuju da će sljedeće sezone imati još više posla, jer su uspostavili određene kontakte s turističkim agencijama, među kojima je i Istra Adventure te oglašivačima.

- Imali smo nekoliko organiziranih grupnih posjeta putem Istra Adventurea te preporuke s obližnjeg Rancha Barba Tone. Jako smo zado-

Regulići - moderni membranski pročišćivač

Uređenje 6,5 km šumskih puteva (širina 4 m)

Barbanka i Barbanac - poklon Ernestinova Barbanu

Ulaz u Barban iz smjera Labina

Raskršće na Spomeniku (Bristovac)

Novi potporni zid kod stare škole i pregledno raskršće

Novouređena rasvjeta na ulazu u Barban iz smjera Pule

UVESCO
ZAVRŠNI RADOVI U GRADITELJSTVU

UVESCO d.o.o. Barban 81, 52207 Barban

T. / F. 052 567 399, Gsm. 098 173 6060
E-mail: info@uvesco.hr www.uvesco.hr

PIZZERIA ZARA BARBAN

Tel: 567 317

Radno vrijeme: 13⁰⁰ - 23⁰⁰ **ponedjeljkom zatvoreno**

Hallo PIZZA!

IK **Istarske knjižare**

www.istarske-knjizare.hr

SKLADIŠTE:
Banjole, Kamik bb 541-794

PRODAVAONICE:

PULA, Ladinjina 7 (IZNAD KAZALIŠTA)	223-076
PULA, Zagrebačka 4	218-631
ORIGINAL MARINES	
POREČ, M. Grahalića 3	432-020
ROVINJ, Carera 9	813-283
ROVINJ, Centener 1A	
ORIGINAL MARINES	219-023
BUJE, Trg J. Broza 6	772-109
LABIN, Trg L. Rudara bb	855-327

LUKSUZNI OBITELJSKI HOTELI: DUŠKA PEČEČNIK, povratnica iz Slovenije na Punteru, nekada uspješna poduzetnica, danas vlasnica malog luksuznog obiteljskog hotela

INTIMA, ROMANTIKA I MIR NA PUNTERI

Barbanština je konačno dobila mali luksuzni boutique hotel i to na Punteri. Time je ujedno zadužila i ovaj dio Istre, jer zapravo na istočnoj obali Poluotoka, od Labina pa sve do Pule, sličnog turističkog objekta nema. Riječ je o malom hotelu sa četiri zvjezdice Duške Pečečnik pod nazivom Vila Štefanija koji se u ovom selu gradio godinama, ali je svoja vrata gostima otvorio tek početkom ove sezone. Glavni razlog tako dugačke gradnje, još od 2004. godine, su prije svega problemi oko rješavanje potrebne infrastrukture, ali i želja vlasnice da čim ukušnije i stilski uredi ovaj hotel koji raspolaže sa šest soba za 15 osoba, restoranom, malim wellnessom te prekrasnom terasom i bazenom s kojih puca nevjerljatan pogled na Raški zaljev.

Pečečnik, koja je inače početnik u turističkom biznesu, kaže nam da je kategorizaciju za hotel dobila još prošle godine, ali da se željela posvetiti svojoj web-stranici te marketingu, promociji i kanalima prodaje, tako da je odlučila s hotelskim biznisom krenuti tek od ovog ljeta. Oko najma kapaciteta na početku je razgovarala s nekoliko turističkih agencija, međutim kako joj se nisu sviđali njihovi uvjeti, Pečečnik se odlučila sobe prodavati preko poznatog i popularnog internetskog portala www.booking.com koji joj je donio brojne goste od lipnja pa sve do kraja listopada iz cijelog svijeta.

- Jako sam zadovoljna popunjenošću svojih kapaciteta u ovoj godini. Riječ je pretežito o gostima iz Austrije i Njemačke i to mlađim parovima koji ovdje dolaze uživati u miru i tišini. Moj hotel je upravo objekt za mlade parove koji dolaze ovdje na medeni mjesec ili jednostavno uživati. Hotel namjeravam pozicionirati kao luksuzni hotel koji nudi odmor, diskreciju i romantiku te je skrovit. Ne ciljam toliko na obitelji s djecom, velike grupe ili društvena događanja, fešte ili vjenčanja te goste koji traže aktivan odmor. Vila Štefanija

Duška s nonom Štefanijom

nije takav tip objekta. Meni su zanimljivi oni gosti koji dolaze na jednu ili dvije noći i koji imaju za obaviti nešto poslovno u okolini. Možda je takvih gostiju manje, ali je vrijedno oko njih

Vila Štefanija - hotel na Punteri

se više potruditi. Gosti koji su ovdje boravili prepoznali su našu gostoljubivost i intimnost objekta i kako su bili zadovoljni, što se vidi po ocjenama na portalu www.booking.com. Također, jako im je bilo bitno što sam zapravo ja s njima boravila cijeli dan, jer sama radim sve u hotelu, pa su se osjećali kao moji gosti i prijatelji. Svi

su se osjećali kao da nisu broj, zato jer smo im se individualno posvetili. To se pokazalo formulom za uspjeh, priča nam ova novopečena hotelijerka. Inače, u objektu zapošljava još tri osobe.

Kaže da hotel ne namjerava zatvoriti zimi, nego će u tom periodu aktivirati wellnes, masaže, kozmetičke tretmane za lice i tijelo te slične sadržaje, pa čak i programe estetske kirurgije, alternativne radionice poput joge, druženje s astrologom te individualne treninge oko šipke, slikarske i fotografске ili sommelierske vikend-radionice, kako bi privukla na Punteru goste u mrtvo doba turističke godine. Također, jedan od aduta joj je i restoran kojeg namjerava podignuti na višu razinu kako bi bio respektabilan među domaćom i stranom klijentelom te poznat po domaćim receptima. Ono u čemu se posebno potrudila je gostima ponuditi domaća istarska vrhunska i kvalitetna vina koja su gosti pohvalili.

- Trebat će vrijeme da se probijemo na restoranskoj sceni. Svakako će ići preko preporuke. Trebat ćemo raditi na promociji, kako bismo postali prepoznatljivi kao nova destinacija. Uzor u svemu vidim u vlasnici pulskog restorana i hotela Valsabbion Sonji Perić, ističe ona.

Dodaje da će joj sigurno trebati barem četiri godine da bude prepoznatljiva na tržištu. Ipak, kaže da možda investiciju nikad neće povratiti. Međutim, to je ne brine, jer joj je oduvijek bila želja vratiti se u Punteru, gdje je praktički odrasla uz svoju nonu Štefaniju po kojoj je hotel i dobio ime. Naime, Pečečnik je bila uspješna poduzetnica u Sloveniji, koja se bavila proizvodnjom madrača, ali želja za povratak u Istru bila je jača od svega. Kada je razmišljala čime bi se u Istri bavila, kako bi oplodila svoj novac, uvidjela je tada da je pravi izbor za nju upravo turizam, pa je odlučila sama od temelja sagraditi mini hotel na svojoj djedovini. I sama priznaje da je to bio hrabar potez, međutim za ničim ne žali.

OBJEDINJAVANJE BARBANSKE TURISTIČKE PONUDE: Turistička agencija ISTRA ADVENTURE; MLADEN DRAGUZET o team buildingu, rezultatima i planovima

I PUTNICI KRUZERA NA BARBANŠTINI

Mladen Draguzet sa svojom turističkom agencijom Istra Adventure, koju od 2006. godine vodi zajedno s Dorijanom Žudihom i Alenom Hreljom, odlučio je okupiti sve turističke subjekte na Barbanštini i iskoristiti njihove potencijale i izvan glavne ljetne zone. Naime, njegov je plan kao i dosad dovoditi grupe entuzijasta na jeep i quadavture, ali i cjelokupne programe za team building, incentive i razne evenete na Barbanštinu, smjestiti ih u tamošnje vile za odmor i pokazati im što još dodatno ovaj kraj ima za ponuditi - vinski podrum Sergia Bile u Bičićima, konjički turizam na Ranchu Barba Tone u Manjadvorcima, adrenalinski park u Glavanima, te domaću gastronomsku scenu. Inače, ova agencija ne renta svoja vozila, već vode organizirane grupe s vodičima. O tome kakvi su im planovi te što su sve dosad postigli i koliko su gostiju doveli na Barbanštinu porazgovarali smo s Mladenom Draguzetom.

- **Kakve ste rezultate dosad postigli?**

- Dosadašnji rezultati su nam odlični jer smo postali vodeća tvrtka u Hrvatskoj po pitanju organizacije ovakvih evenata i veseli nas to što su nas mnoge agencije, hoteli i strani partneri prepoznali kao ozbiljan i profesionalan tim koji može odraditi i najzahtijevnije i specijalne programe koji klijenti traže.

- **Kakva je bila ova sezona?**

- Ova je sezona na kraju bila odlična. U biti radno je još uvijek, jer smo ovim načinom turizma uspjeli sezonusu produžiti od ožujka do prosinca. Tako da čim se javi grupa od minimalno četiri osobe, kreće se u akciju u bilo koje doba godine. Nemamo klasičan kraj sezone. Posjećenost je bila bolja nego prošle godine,

jer smo napravili još bolji marketinški plan koji se pokazao punim pogotkom. Na područje Barbanštine u ovoj godini u grubo rečeno doveli smo oko 2.000 gostiju, što nije mala brojka za naše područje i ovu vrstu aktivnosti kojom se mi bavimo, posebno još kada se uzme u obzir da su svi ostali u ovom poslu stagnirali, a puno njih je i propalo. Ovo je vrlo lijep i zanimljiv posao za onoga koji ga voli, ali je zahtjevan, odgovoran i stresan jer sve mora biti savršeno, vrhunski, bez propusta, budući da su nam najveći dio gostiju upravo poslovni ljudi koji imaju visoka očekivanja.

- **Počeli ste objedinjati barbansku turističku ponudu oko zajedničke promocije i nastupa na tržištu. Kakvu korist tu vidite za svoj segment poslovanja?**

- Obzirom da su nam gosti vrlo zahtjevnici, htjeli smo obogatiti našu ponudu i ponuditi im više toga kako bi mogli u jednom danu probati razne aktivnosti na koje ih dovodimo našim terenskim vozilima. Na taj smo način u naše programe uključili i ostale aktivnosti koje se nude na području Općine Barban i došli do zaključka da kombinacija raznih aktivnosti najviše odgovara našim gostima. Prednost je ove suradnje i u tome što se na taj način izbjegne gužva i čekanje redova po aktivnostima obzirom da nam dolaze grupe u kojima bude i preko 100 osoba. Ovu smo suradnju jako lijepo razvili i uhodali, tako da imamo točno napravljen plan i satnice za svaku grupu koja nam dolazi i onda se gosti izmjenjuju iz jedne aktivnosti na drugu bez čekanja redova. Na taj su način cijeli dan svi aktivni i isprobaju puno toga što im se može ponuditi na Barbanštini. Ne treba ni napominjati da osim aktivnosti u ponudi treba imati i dobru hranu i piće, jer to je nezaobilazno. Nakon što ih provedemo kroz prirodu, gosti vole dobro pojesti i popiti i nakon toga dobro se zabaviti do kasnih sati. Najviše upita po pitanju smještaja imamo upravo za vile sa bazenom, jer je to trenutno hit. Tu su gosti puno slobodniji i opušteniji nego u hotelima, tako da većina naših gostiju bude smještena upravo na Barbanštini.

- **Prošle ste se godine predstavili mnogim turističkim agentima iz cijele Hrvatske. Kakvi su rezultati te promocije?**

- Prošle godine u veljači napravili smo promociju naših programa i destinacija na koju nam se odazvalo 60-tak predstavnika

TEAM BUILDING na Barbanštini: ALOJZIJA i EDI SLIVAR iz Orihi

DODATNIM SADRŽAJIMA DO BOLJEG PUNJENJA

turističkih agencija s kojima smo sklopili suradnju koja nam daje odlične rezultate, jer nam te agencije stalno šalju goste i nove grupe. Jako su im se dopali programi i Barbanština. Puno nam agencija sada šalje goste i neovisno o nama, kada gosti žele samo smještaj, tako da ovo ocjenjujemo odličnim potezom.

- I ove ste se godine predstavili hrvatskim i slovenskim agentima. O kojim je to agentima riječ, što ste im predstavili i kakve su povratne informacije?

- Obzirom da smo analizirali slovensko tržiste i ustanovili da ni tako nemamo prave konkurenте, a da nam je prošlogodišnja promocija dala, te će nam i dalje davati odlične rezultate, napravili smo promociju i ove godine u listopadu, gdje su nam se odazvale i slovenske agencije i koji su također iskazali vrlo veliku zainteresiranost za naše programe. Blizu smo im i vrlo interesantni, jer im možemo ponuditi aktivnosti u prirodi i na moru. Iako smo do sada imali nekoliko jakih slovenskih firmi na našim programima, nakon ove promocije sljedeće proljeće očekujemo ih puno više, jer nam je već sada vani jako puno ponuda i pregovora od kojih se samo čeka da potvrde termin za rezervaciju programa.

- Koji su vam daljnji planovi? Što očekujete naredne godine?

- Mlada smo ekipa koja je puna volje, želje, ideja i planova te stalno radimo na tome da gostima ponudimo uvijek nešto novo, zanimljivo i drugačije od ostalih. I programi nam moraju biti raznoliki, jer često nam se grupe opet vraćaju pa im treba ponuditi uvijek drugačiji program. Trenutno snimamo vrhunski video spot koji će prikazati upravo najatraktivnije stvari iz naših programa - spoj više aktivnosti (jeep safari, quad avanturu, jahanje, adrenalinski park, bike, kanu safari) kao i zanimljive detalje sa Barbanštine. Nakon toga taj će se materijal prikazati u mnogim agencijama i hotelima, kako bi gosti vidjeli što se točno nude kod nas. Ponosni smo što će se taj video spot prikazivati i na luksuznim kruzerima koji plove Jadranom, jer već sada surađujemo s njima. Ove su nam godine dovodili goste mini busom iz Opatije gdje inače oni staju, a što nije mala stvar da nam čak iz Opatije, kao i najluksuznijih hotela u Istri, poput hotela Kempinski iz Savudrije, dovode goste u Barban.

Vila Barbara, kuća za odmor u Orihima koja može prihvati čak 20 osoba, ove se godine nažalost ne može pohvaliti boljom sezonom u odnosu na lani, kao što mogu mnogi drugi iznajmljivači. Međutim, bez obzira na to njeni vlasnici Alojzija i Edi Slivar jako su zadovoljni što su dosad postigli. Naime, kuću su počeli iznajmljivati 2007. godine kada su se uhodavali, a najbolja im je godina bila 2009. kada su imali 276 gostiju i 1.983 noćenja. Ove godine ostvarili su zasad 1.528 noćenja, iako broj gostiju nije značajnije pao. Kuću većinom iznajmljuju u kompletu za grupe.

- Primijetili smo trend pada broja noćenja, dok se sam broj gostiju nije drastično smanjio. To znači da su gosti skratio boravak s 14 na samo sedam dana. Uz njih imamo i grupe koje dolaze samo za vikend izvan glavne sezone. U srpnju i rujnu kuću se Villa Barbara, Orihi može iznajmiti samo na sedam dana, dok u svim ostalim mjesecima može i kraći boravak, ali najmanje dva dana. Ranije smo iznajmili kuću i samo na jedan dan. Iznimno smo spremni to i sada učiniti, ali nastojimo formirati cijenu da se pokriju minimalni troškovi. Iznajmljivanje na dan ili dva nema finansijskog učinka. Ipak, i to treba održavati, pa barem u svrhu reklame i po sistemu da svi nešto radimo i zaradimo barem za održavanje, jer su vremena jako teška, smatra Edi Slivar.

Dodaje da je možda turizam od svih gospodarskih grana doživio najmanji pad, ali da to ne treba tješiti, jer trenutno na tržištu ima jako puno kuća i vila za odmor koje su ostvarile puno bolji turistički promet, a time i bolji finansijski rezultat. Kaže da je glavi razlog tome što imaju dodatne sadržaje koje nude turistima.

Stoga su se i ovi iznajmljivači odlučili udružiti s agencijom Istra Adventure, kako bi u svoje objekte primali goste i izvan glavne sezone.

- Suradnja sa Istra-Adventurom je dobra. Dovode za sada domaće goste, grupe koje dolaze pretežito iz centra Hrvatske i koje si mogu priuštiti dva dana team buildinga, kako se to moderno kaže. Takvi gosti traže uslugu u kompletu - od spavanja preko razonode do hrane. Mi im zasad nudimo noćenje u našim objektima. Činjenica je da bez dodatnog sadržaja, kao što su quado-

Villa Barbara, Orihi

vi, jeepovi, jahanje, adrenalinski park u Glavanima i slično, ti gosti ne bi ni došli u Barban, ističe Slivar.

Dodaje da su zasad u tom aranžmanu imali 3-4 grupe od 12 do 18 osoba koje su prenoćile u Vili Barbara po dva dana i to u svibnju, lipnju, rujnu i listopadu. Ukoliko bi se radilo o većim grupama, Slivari su spremni po tom pitanju surađivati i s drugim iznajmljivačima iz Orihi, ali i drugih mesta na Barbanštini.

Inače, osim ove ponude, ovi privatni iznajmljivači izvan glavne sezone osim za Novu godinu, ne rade jer kažu da tada nema potražnje. Ipak, imaju namjeru urediti dodatne sadržaje da i u tom periodu privuku goste, iako zasad nisu konkretno sigurni što bi mogli napraviti i koliko će ih to koštati.

TURISTIČKE INVESTICIJE: Vile ADAGIO u Rajkima; MLADEN ZOVKO, investitor iz Zagreba

LUKSUZNE VILE ZA BIJEG IZ URBANIH LUDNICA

Od ove je sezone Barbanština dobila još više novih turističkih kvalitetnijih kapaciteta, odnosno vila i to u selu Rajki. Tamo je u lipnju ove godine tvrtka Pivot iz Zagreba dovršila izgradnju pet vila s bazenom koje je na tržište plasirala pod nazivom Vile Adagio. U projekt su investirali Mladen Zovko, Branko Kontošić, Zlatko Hržica i Tomislav Zovko. Međutim, time je odrađen samo prvi dio zamišljene investicije, čujemo od jednog od investitora, Mladena Zovka.

- U Rajkima smo još 2007. godine osmisili projekt od 12 vila s 12 bazena oko jedne stare autohtone stanicije usred netaknute prirode. Tada nije bilo nikakvih naznaka krize i tuge koja nas je uskoro snašla. Od početka smo si zamišljali da ćemo izgraditi nešto jedinstveno i lijepo te da će naše naselje biti pravi mamac, odnosno izvrsna investicija za Engleze, Nijemce i sve ostale zapadnjake koji žele pobjeći iz svojih urbanih ludnica. Kupili smo stoga veliko zemljište, dali sve isprojektirati, isparcelirati, platili sve komunalne i ostale doprinose. Očekivali smo da će interes biti ogroman, ali uletjeli smo u najgoru krizu u zadnjih par desetljeća. Interes za kupnju vila je potpuno stao, kao što je općenito sve oko nas stalo. Ipak krizi i strahu usprkos, moji suinvestitori i ja odlučili smo izgraditi barem pet vila, urediti okoliš oko njih, izgraditi potrebne pristupne prometnice, pojačati infrastrukturu cijelog sela, a onda i sve vile lijepo

opremiti i upustiti se u turistički biznis, priča nam Zovko.

Investiciju tešku dva milijuna eura zgotovili su na početku sezone, točnije prvog lipnja. Od tada primaju od 35 do 39 osoba, koliki je kapacitet vila, čime se svrstavaju među ozbiljnije i veće turističke kapacitete Općine Barban. Vile su luksuzno i stilski opremljene te nose četiri zvjezdice i imaju certifikat Domus Bonus koji je istarska Turistička zajednica daje kvalitetnim iznajmljivačima privatnog smještaja u Istri i time gostima garantira kvalitetu, a ujedno ih i promovira.

- Najkomplikiraniji dio posla je sada iza nas. Izgrađeno je prvih pet vila i te iste vile su ove sezone vrlo dobro odradile svoju prvu sezonu. Očekuje nas još nastavak projekta i ulaganja od još dva milijuna eura. Međutim, neko ćemo vrijeme pričekati s nastavkom projekta. Nismo očekivali da će se u državi gospodarstvo toliko zatrati, i nadali smo se da ćemo s nastavkom projekta krenuti već sljedeće godine, ali unatoč našoj upornosti i planovima morat ćemo čekati da se nešto

pokrene, posebno na planu bankarstva. Naime, ovako visoke i destimulativne kamate ruše svaku logiku i ekonomске postavke, objašnjava Zovko zašto se ne kreće u nastavak investicije.

Što se tiče turističkog biznisa u kojem je tek par mjeseci, naglašava, kao i svi ostali koji se u Hrvatskoj bave turizmom, da je sezona prekratka.

- Svi trebamo učiniti sve da dolazak gostiju i njihovo zadovoljenje produžimo na bilo kakav način. I na svu sreću se u Barbanštini pojavila individualna, privatna inicijativa u ekipi koja se zove Istra Adventure. Oni se trude da, i u ove do sada turistički mrtve periode, dovedu ponekog gosta i u jesenskom i proljetnom periodu. S tom tvrtkom želimo pokrenuti aktivnosti i napuniti naše kapacitete i u vremenima kad ne dolaze gosti iz Europe. Stoga moramo učiniti puno toga i to svi skupa uz županiju i općinu da se u što više medija i u što više prilika po cijeloj Hrvatskoj i Sloveniji iskomicira interesantan, a neiskorišten potencijal i ljepota Istre, zaključuje Zovko.

KONJIČKI TURIZAM: Ranch BARBA TONE, Manjadvorci; vlasnik: ZORAN URAVIĆ

POVRATAK PRIRODI, ŠUMAMA I LIVADAMA

Barbanština već godinama njeguje i tradiciju konjičkog turizma. Jedan od prvih pokretača ovog vida turizma bio je Zoran Uravić iz Manjadvorci sa svojim sada već nadeleko poznatim Ranchom Barba Tone. Ranch je svoja vrata otvorio prije točno deset godina, a konjičkim su se turizmom počeli baviti na pet konja. Danas je na Ranchu dvadeset konja koji su na svojim leđima prenijeli na stotine jahača, ali i onih koji nisu znali jahati, a uvijek su to

željeli naučiti.

Ranč radi cijele godine nudeći raznorazne sadržaje, od kraćih izleta do vikend aranžmana, zatim terapijsko jahanje, ali i dječje kampove. Ranch je također bio odličan poligon za razvoj konjanika sportaša koji su se prije nekoliko godina počeli natjecati u daljinskom jahanju (endurance). Stoga je upravo u Manjadorcima osnovan prvi konjički klub na Barbanštini.

Vlasnik ranča Zoran Uravić tako je zadovoljan sezonom, iako kaže

da još uvijek treba raditi na njenom produženju.

- Ovogodišnja sezona je bila vrlo dobra, svake godine se trudimo da je obogatimo i produžimo. Gosti nam dolaze i tijekom cijele godine, no u malo manjem broju. To su ciljani turisti koji obično spavaju u agroturizma i imaju već jahačko znanje. Najviše turista dolazi iz skandinavskih zemalja i naravno Njemačke, Nizozemske, Austrije i drugih zemalja. Glavna ideja našeg turističkog proizvoda je vratiti

se prirodi i mirnoći šume te prostranih livada tijekom jahanja. Nudimo opuštanje i uživanje, odmak od gradske vreve, gužve i stresa, kaže Uravić.

Dodaje da se upravo na

tom produženju sezone radi i udruživanjem s ostalim ponuđačima turističkih sadržaja na Barbanštini. Najuže surađuje s vinskim podrumom Vinobile Sergia Bile u Bičićima. Upravo

do tog se vinskog podruma organizira kratki izlet na konjima, kako bi se mogla degustirati i kupiti barbanska vina.

- Također planiramo vanljetne sezone organizirati vikend-rute na konjima. Gosti bi dolazili petkom, spavali bi u apartmanima na Barbanštini i imali bi organizirano dvodnevno jahanje. Uz to omogućili bismo im posjet domaćim restoranim, obilazile bi se znamenitosti u okolini, poput spilja i starih mlinova na Blazu, priča Uravić.

Naredne godine sezonusu otvaraju za Uskrs. Kao i prethodnih godina namjeravaju ponovno organizirati dječji kamp te uz turističko jahanje brojne izlete od posjete Vicinoj spilji, Mutvoranu, Raklju, Nezakciju, Adrenalinskom parku Glavani, spilji Feštinsko kraljevstvo do jahanja dolinom Raše. Nezaobilazan je i izlet do Blaza, gdje Ranch već nekoliko godina organizira kupanje u moru na konjima.

DEVEDESETGODIŠNJA KINJE: ŠTEFANIJA GRŠKOVIĆ iz Puntere, 90 godina

ČUDA DELAT ZA ČUDA ŽIVIT

Teta Štefanija Gršković jedna je od najstarijih žitelja Barbanštine. Ova Punterka nedavno je proslavila svoj 90. rođendan u krugu najuže obitelji koja ju obožava. Za nju je posebno vezana njena unuka Duška Pečečnik, koju je baka gotovo pa odgojila i koja je zbog toga svoj novi luksuzni hotel u Punteri nazvala Vila Štefanija. Sa 90-godišnjom Štefanijom, koju zdravlje još dobro služi, porazgovarali smo o njenom djetinjstvu, teškom životu težaka iz Puntere, Drugom svjetskom ratu.

- Čega se sve sjećate iz svog djetinjstva?

- Rođena sam na Punteri u velikoj fameji. Svakako smo stali. Bilo nas je deset dice u fameji. Pet nas je bilo brati, pet sestara. Kako nas je bilo čuda, svi smo spali na šufitu na podu. Tamo su bile nike paljarice. Ja sam bila treta po starini. Danas je osim mene živ samo moj najmlađi brat. Osim mene, na Punteri su pokle ustala samo još dva moja brata. Ovi drugi su pošli ča stat. Svi smo se vajk skupa igrali. Domišjan

se da su u zimsko doba bili veliki ledi kadi su bile lokve. Tamo smo se fuzli, a kada su nan se noge sledile, smo pošli doma poli organj i stavili he da nan se malo steple. Pak smo jopet pošli na led. A onda je led bija altroke debeja, ne kako danas.

- Koliko je onda bilo djece na Punteri?

- Svaka fameja he je imala po pet-šest, sedan-osan. Kada smo hodili u školu, nas je bilo kornar. Na noge smo hodili u Barban. To smo samo mi ča smo hodili u školu, a ča he je još bilo doma...

- Kako vam se svidalo u školi? Koje ste predmete voljeli?

- Počela sam hodit u školu u Barban 1928. lita, kadi je danas pošta. Načinila sam pet razredi talijanske škole. U to se je vrime delala škola na česti. Tamo sam samo jeno lito hodila u školu. Prije nego smo pošli u školu nanke beside nismo znali talijanski, ali smo se morali navaditi. Za račune sam bila najprva. Matematika mi je hodila, sve sam znala. Nikad se nisan valdila, a sve sam znala napamet.

Bila je i nika historija, ma mi to ni hodilo. Nanke geografija mi ni hodila. U razredu nas je bilo po kornar. Škola nas je bila puna.

- Koliko su onda djeca pomagala u kampanji?

- Najviše smo čuvali krave. Ki je ima ovce, onda je čuva ovce. Moj tac je ima čele, pa sam morala čuvat čele. Onda su se z čelami bavile samo dvi fameje. Moj je tac zna učinit po tristo kili meda.

- Jeste li u to vrijeme išli na kupanje?

- More nan je bilo tote dolika. Letili smo u more dok smo u strani čuvali blago. Ma se nismo bili kapaci navaditi plivati. Pokle san se navadila plivati, kada san bila u Krnici, pak san se štimala. San govorila „Gle, kako me voda drži“.

- Kada ste se udali i kako ste upoznali svog supruga?

- Uženili smo se prije rata, 1939. lita. Moj je muž bija Ličan i doša je ovamo kada je 1936. lita počela delat Raša. Zaposlila se za more osušit. To su delali Talijani. On je dela kako kuhan. Bija je tu doli poli Svete Foške z drugima radnicima. Tu su spali i živili. A i naši z Puntere su se tamo zaposlili. Ali oni su hodili doma spat. Doli na Pisak san njin nosila mliko za kafe i tako san ga upoznala. Tu smo se namurali i pošli smo skupa. Doša je na Punteru i tu je usta. Cili je život dela kako kuhan.

- Gdje ste sve vi bili zaposleni?

- Delala san kada san već bi-

la uženjena i kada san imala dicu. Najprvo san delala na općini Barban. Kopala san brajde za zadrugu. Delala san tamo u vrime kada su se sadile brajde poli benzinske pumpe. Od tuda san pošla na Most Rašu, a pokle tega u Krapan. Tamo smo delali oficine. Delali smo meltu i peljali je, sve ča je rabilo. Svaki san dan san z kurijeron hodila na delo u Krapan. Kad se tamo finilo, doprlo se delo na vodovodu za Pulu u Marčani. Tamo san kuhala za 180 delavci. Anke san šila i delala druga dela. Sve ča je rabilo. U to smo vrime stali na kantunjeri, a pokle smo si učinili hižu na Punteri. Pokle tega više nisan se zapošljavala, ali san počela delati z mužom po piri po naših seli.

- Kako su prije pedeset godina izgledale svadbe na Barbanštini?

- Dobro smo od tega živili. Vajk bimo za doma dobili dvi-tri kile mesa. Ni nan bilo slabo, nismo bili lačni. Vajk je na tih piri bilo sto od njih i sve se je delalo doma. Za marendu su se

znale delat tripe. Spremala se juha, njoki, telac, sve u velikih lonci ki su se posuđivali. Kuhalo se na karbun. Ples je anke bija doma.

- Po čemu ćete pamtitи Drugi svjetski rat? Kako ste ga proživjeli?

- Domišljjan se kada su Nemci došli u selo i pobrli naše ljude. Ubili su ljude ki su bili u odbori, a jeno 13 od njih su bili uzeli u Pazin. Onda su mi uzeli i muža. Iz Pazina su he premistili u Puli, a pokle iz Pule u Trst. Onda su njin govorili da mole Boga da pojdu ča od tuda, jer se znalo da ako se ubije jedan Nemac da će ubisit deset naših. Iz Trsta su he bili poslali u Austriju na selo poli Villacha u niki hotel poli jene fameje. Tamo je dela kako kuhan do kraja rata.

- Puno ste toga lošeg i teškog prošli u svom životu i ipak ste uspjeli oživjeti 90. rođendan. Koji je vaš recept dugovječnosti?

- Čuda delat.

TURISTIČKA VJERNOST: JAN i RIA van Buren iz Nizozemske Barbanštini vjerni već 25 godina

SREBRNI JUBILEJ U MANJADVORCIMA

Nizozemski par Jan i Ria van Buren iz gradića Niemverbrug a/d Rijn već 25 godina dolaze u Manjadvorce na Barbanštini na ljetovanje u kuću za odmor Renate i Alda Pliško. Ovog ljeta odlučili su u Manjadvcima ostati čitav rujan, te ovdje proslaviti i svoju 40. godišnjicu braka na koju su pozvali mještane Manjadvorci, te svoje prijatelje i znance iz Nizozemske. Bila je to prilika da porazgovaramo s njima o tome zašto su se odlučili baš za Manjadvorce, što im se sviđa na selu i što ih je toliko privuklo da su ljetovanju na Barbanštini ostali vjerni čak 25 godina. Na pitanja je odgovarala Ria, koja je u svojih 25 godina ljetovanja na Barbanštini naučila i hrvatski jezik.

- Kako ste počeli dolaziti u Manjadvorce? A kako je čitava priča počela?

- Bilo je to sasvim slučajno. Naime, prije 40 godina svoj medeni mjesec proveli smo u tadašnjoj Jugoslaviji i to u Vodicama. Bilo nam je toliko lijepo, da smo se uvjek željeli vratiti. Međutim, budući da smo proširili svoju obitelj, jednostavno smo se okrenuli bližim destinacijama, odnosno Njemačkoj. Ipak, želja

se vratiti na Jadransko more nikad nije nestala. Dvije godine za redom na ljetovanju u Njemačkoj imali smo loše vrijeme i onda smo odlučili promjeniti destinaciju. Rekli smo da moramo doći s ove strane Alpa, a još uvijek smo se sjećali svog medenog mjeseca u Vodicama. Budući da su nam tada djeca bila mala, odlučili smo naći neku destinaciju na sjeveru Jugoslavije.

I onda smo pogledali kartu i vidjeli da je Istra blizu i poslali smo pisma turističkim zajednicama u Puli i Rapcu, jer smo tu željeli ljetovati. Međutim, dugo vremena nismo dobivali nikakav odgovor i odlučili smo bukirati jednu kuću za odmor u Francuskoj. I upravo kada smo htjeli potvrditi buking za tu kuću, nazvala nas je gospođa Irena Pliško koja ima svoju agenciju i kuću

za odmor u Manjadvcima.

- *Zašto baš u Manjadvorce? Zašto na selo?*

- Izričito smo tražili kuću za odmor na selu ili neko seosko domaćinstvo. Osvojilo nas je to što smo uz smještaj imamli priliku vidjeti krave, kokoške i svinje. Međutim, prije nego smo došli, mislili smo da dolazimo na farmu.

- *Jeste ostali iznenadjeni kad ste vidjeli da istarska seljačka domaćinstva nemaju veze s onima njemačkim ili nizozemskim?*

- Seljačko domaćinstvo u Istri u mnogome se razlikuje od domaćinstva u Nizozemskoj. Ovdje su naši domaćini imali samo dvije krave. U sjećanju nam je ostala kralja Viola koju je naša kćerka jako zavljela. Čak je od bake Pliško naučila i musti, a kasnije se zbog te ljubavi prema životinjama i životu na selu udala u Njemačku na jedno seljačko domaćinstvo koje ima preko 700 grla goveda.

- *Koliko su se Manjadvorci*

promijenili u ovih 25 godina? Je li to još uvijek ono isto mjesto koje ste počeli posjećivati i u koje ste se zaljubili?

- Manjadvorci su na početku bili pravo selo, ali se i to u međuvremenu promijenilo. Nekada su se svi više družili, sjedili navečer ispred svojih kuća, šetali se po selu i radili fešte. Danas je toga manje. A upravo su to stvari koje su nas svake godine nanošeno osvajale. Osvojila nas je i neposrednost ljudi. Uvijek kada bismo se šetali selom, susjedi bi nas zvali u goste, ponudili nas kavom ili rakijom, iako se nismo znali sporazumjeti.

- *Što vas je osvojilo kod domaćina?*

- Kada je žetva ili berba grožđa uvijek se u dvorištu postavljao veliki stol, pozivali su se susjedi i prijatelji na večere, druženje i ples da se to zajednički proslavi. Volimo biti dio toga. Volimo i sudjelovati u tim radovima. Posebno obožavamo istarsku hranu i vino, posebice pršut, maneštru, istarsku supu. Moj je muž ovdje čak zavolio ribu.

- *U tih ste 25 godina naučili i hrvatski jezik. Je li bilo teško?*

- Bilo je. Nešto sam malo naučila i shvaćam kada mi netko nešto govori, ako govori polako, a suprug zna samo one najosnovnije stvari. Hrvatski sam jezik naučila uz domaćine, ali sam upisala i tečaj hrvatskog jezika u Nizozemskoj, jer sam ga željela razumjeti. Nije bilo lako jer je zainteresiranih za vaš jezik bio mali, a nakon treće godine učenja većina ih je odustala. Ipak, naučila sam osnovne stvari, a posebno mi je pomogao u učenju jezika boravak ovdje.

- *Koliko dugo boravite u Istri?*

- Nekad smo u Istri znali boraviti po dva tjedna s djecom, a sada otkad smo u penziji boravak smo produžili i na pet tjedana, prije svega u rujnu kada se malo stiša turistička gužva.

- *Jeste li razmišljali o kupnji svoje kuće u Istri?*

- Nismo. Imamo jedne prijatelje u Kavranu koji su kupili kuću ovdje, pa znamo i kod njih boraviti. Ovako nam je ljepeš.

36. TRKA NA PRSTENAC: GORAN ŠPADA, 32 god., slavodobitnik iz Špadići, o svojoj prvoj pobjedi na Trci na prstenac s tri sride za pamćenje i knjigu rekorda

TRKU VOLIN ZBOG ZAJEDNIŠTVA I TRADICIJE

Trinaesti nastup na Trci na prstenac 32-godišnjem Goranu Špadi iz Špadići pokazao se ove godine više nego uspješnim. Naime, ovaj konjanik od svoje 20 godine natječe se na Trci, a u čitavoj je priči od malih nogu. Iako je u dosadašnjim nastupima često bio jako blizu pobjede, nikad mu nije uspjelo ovjenčati se titulom slavodobitnika, do ovog ljeta. A onda je to napravio na najljepši mogući način - s tri sride na svom konju Atila s kojim se natječe već četiri godine. Niti jednom slavodobitniku Trke dosad to nije pošlo za rukom.

- *Kako si se pripremio za ovogodišnju 36. Trku za prstenac? Jesi li očekivao pobjedu?*

- Vajk očekivaš da ti se to desi. Za ovu san se Trku počaja pripremat lagano od petega mjeseca, a pokle su došli treningi u Barbanu na Gradišču. Pripreme su bile

Kopljonoša Sandi Maurić, župan Ivan Jakovčić i slavodobitnik Goran Špada

one klasične. Prije i pokle kvalifikacij imali smo obavezne treninge. Zadnjih

misec dan su pripreme intenzivne, kada zapravo treniramo svi skupa. Ovo leto je bilo to organiziranje nego prije. Prije tečega svaki se konjanik priprema individualno, kako ki ima vrimena i volje i kako si najde konja. Prednost tega kada imaš svoga konja je ta da se moreš organizirati prema svojim obvezama.

- *Koliko ti zapravo konj pomaže u pobjedi?*

- Čuda. Kada greš s mlađin konjen, kako će san ja recimo poša prije četiri leta, onda konj nikad prije ni vidija toliku gužvu, ljude, balone, šarenilo. Onda je to sve skupa jena lutrija. On okolo gleda, biži malo livo, malo desno. Zato nimaš ča previše očekivati prvo i drugo leto. Svesno greš u to da ćeš teško pobijediti kada imaš mlađega konja. Kada je stariji konj u pitanju, onda je to već ništo drugo, jer je on već naučen. Moja je kobila Atila to već naučila. Ovo leto i

lani hodila je kako po špagu. Uopće nije mora razmišljati ko će poj vivo ili desno, kamo da vučen, kamo će sad potegnut i ča će vedit. U svemu dosta veliku ulogu igra kakov će biti sam start. Prija je start bija dosta traumatičan, ali zadnjih desetak let je to super riješeno. Treba krenut čim mirnije i koncentriranje i da ti krene kako ćeš ti, a ne da ti konj potegne, pa da povuče malo u vivo, malo u desno. I onda moreš zadir u prstenac, ali to je već onda sriča. Kada se to meni dešavalо, nikad nisan ima sriče pogodit prstenac kako san stija.

- Što ti se mota po glavi kada kreneš sa starta prema prstencu?

- Kada kreneš, više niš ne vidiš i ne čuješ. Samo gledaš da greš čim ravnije i mirnije. Bitno je da ti se niš ne mota po glavi. Ovo leto je u prvoj trki bilo osam pogodaka u sridu i bila je velika konkurenca. Pensaš se prija nego kreneš – „Svi su zadili, moran i ja“. Ali triba to odraditi najbolje ča moreš. A pokle kad pogodiš, triba razmišljat kako se frmat da se ne bi desilo da padeš.

- Imas li treme prije nastupa, prije svega zbog velikog broja gledatelja, ali i važnih osoba koje dolaze na Trku?

- Trema vajk postoji. Kada si na startu i kada zovu druge konjanike, onda je ne osjećaš. Ali kada čuješ svoje ime, onda ti zadrhti srce. Ima to svoje. Normalno, z letami je trema sve manja i manja.

- Kako si doživio svoju prvu pobjedu?

- Druga trka je pasala tako da smo ja i Andrej Kancelar imali po šest puntu. Triba san hodit zadnji ili pridzadnji, ovisno o temu kako odluci Časni sud. Stavili su me da gren zadnji ča mi ni bija prvi put. Teško je bit zadnji. Teret je to. Gleda san razmišljat na način da ne razmišljan ča su drugi prija mene zadili. Razmišlja san samo kako čim mirnije krenut, kako ču ja i kad ja mislin da triba krenut. Bitna mi je bila koncentracija i bistra glava.

- Kakav je osjećaj kada u zadnjoj trci pogodiš prstenac i kada čuješ na razglas „Evo imamo novog slavodobitnika - Gorana Špadu“?

- Još ničega nisi svjestan. Samo čuješ buku. U prven trenutku znaš da je to to, ali nisi toliko svjestan svega tega. Kada se tornaš nazad, svi ti čestitaju, dodjeljuju ti nagrade, svi te ništo pitaju. Ne rivaš se ni snajt.

TRKA ZA PAMĆANJE PO BROJU SRIDA

Trideset i šesto izdanje Trke na prstenac bit će zapamćeno u povijesti ove manifestacije po dvije značajne stvari. Prva je da je to bila najbolja Trka u povijesti po broju pogodjenih srida, a druga da će Trka, kako je obećao ministar kulture Jasen Mesić, biti uvrštena na listu hrvatske nematerijalne baštine. Goran Špadi nije bilo lako pobijediti, jer je već u prvoj trci 15 jahača krenulo žestoko na prstenac. U prvoj utrci bilo je čak 8 pogodaka u sridu, sveukupno u sve tri trke rekordnih 16 srida, a u trećoj su se trci za slavodobitničku poziciju sa Špadom nadmetali braća Kristijan i Andrej Kancelar te ovogodišnji debitant Luka Kancelar. Pobjedu mu je mogao ugroziti Andrej Kancelar koji je, kao i on u prve dvije trke, imao dvije sride, ali mu se treća pokazala nesretnom jer nije uspio pokupiti ni punat. Uz Špadu nagrađen je i Gordan Galant, i to kao jahač s najvitešnjim držanjem koje nagrađuje Hrvatski časnički zbor.

Inače, na Trci je i ove godine bio predsjednik države dr. Ivo Josipović, ali i prijašnji predsjednik Stipe Mesić, koji je 2009. god. proglašen Počasnim građaninom Općine Barban. Naime, upravo je Mesić započeo s tradicijom dolazaka predsjednika države na ovu manifestaciju, pa je ove godine zabilježen već treći po redu dolazak Predsjednika RH na Trku na prstenac. Trku su iz svečane lože pratili i predstavnici Kukuriku koalicije: Zoran Milanović, Ivan Jakovčić, Radimir Čačić i Silvano Hrelja, kao i više drugih uvaženih gostiju: Zlatko Komadina – župan Primorsko-goranske županije, Vojko Obersnel – gradonačelnik Grada Rijeke, Davor Bernardić – predsjednik SDP Zagreb, Boris Miletić – gradonačelnik Grada Pule, više saborskih zastupnika, gradonačelnika, načelnika i dr.

- Kada si zapravo osvijestio svoju pobjedu?

- Tek u utorak. Onda san vrtija film unazad i razmišlja o svemu. Tek mi je onda došlo u glavu ča se desilo. U prvi hip nisi svega svjestan od silnega čestitanja. Telefon mi je skoro zgorija od silnih poziva. Tek pokle, sredinom šetimane, sve je pomalo došlo na svoje.

- Na što si potrošio 30 tisuća kuna nagrade?

- Soldi lako parte. Napravija san fešticu i počastija moje kolege iz Trke. Za uspomenu iman ove druge nagrade.

- Koja ti od svih tih nagrada koje si osvojio najviše znači i zašto?

- Ptica prstenac simbol je Trke već toliko let. Predsjednički štit je novost i još nima tradiciju, ali je isto velika počast. Mada je sve lipo, meni je više od svih najdraže bilo dobit Pticu prstenac, jer su nju dobivali i svi slavodobitnici prije mene. Ona je jedan lipi podsjetnik na pobjedu.

- Koga posebno cijeniš od sadašnjih konjanika te od onih koji su se nekad natjecali?

- Zadnjih par let jako je dobar Aleksa Vale. On se pokaza kvalitetan jahač koji je dva puta pobjedila u vrlo kratko vreme. Anke moran spomenuti pokojnog Zdravka Prhata koji mi je bi-

ja glavni motivator i koji me praktički zarazija s Trkon kad san bija mali. Ža mi je da ni živ da vidi kako san pobjedila.

- Kada je zapravo počela tvoja ljubav prema Trci na prstenac?

- Počela san se natjecat kada san ima 18 let, ali se dva leta nis bila kvalificira za nastup na Trci. S 11 let san počela sudjelovat u Trci kao kopljonoša, s tim da san još 1986./7. još u Horse Centru u Loboriki visija s konjanicima koji su tada tamо trenirali. Tamo san se počela družiti s njima i konjima i onda san se pomalo naučila jahat.

- Jesi li razmišljao ikad da se natječeš u nekim drugim konjičkim sportovima ili da se baviš konjičkim turizmom?

- Nisan. Kada ništo preraste hobi, onda više u temu ne uživaš toliko. To su velike obvezе. Dok ništo delaš iz hobija, onda ti je to ljubav, a kada ti je to delo, onda ti je to teret. Nisan zainteresiran za druge konjičke sportove. Jako je popularan endurance u Istri, ali ja se nisan nikad natjecala ni to prova, jer jednostavno niman taj interes i ne vidin se u temu. Isto tako niman interes za druge konjičke sportove, jer niman vrimena, a to je i skupo. Želin da mi konji budu hobi i ljubav, a Trku volim prije svega zbog tega osjećaja zajedništva, druženja i tradicije.

2012

Sričan Božić i
Novo 2012. lito!

žele vam
općinski načelnik Denis Kontošić
i Općinsko vijeće Općine Barban

KVARANTA

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVnim DIJELOVIMA

Husqvarna

Kawasaki

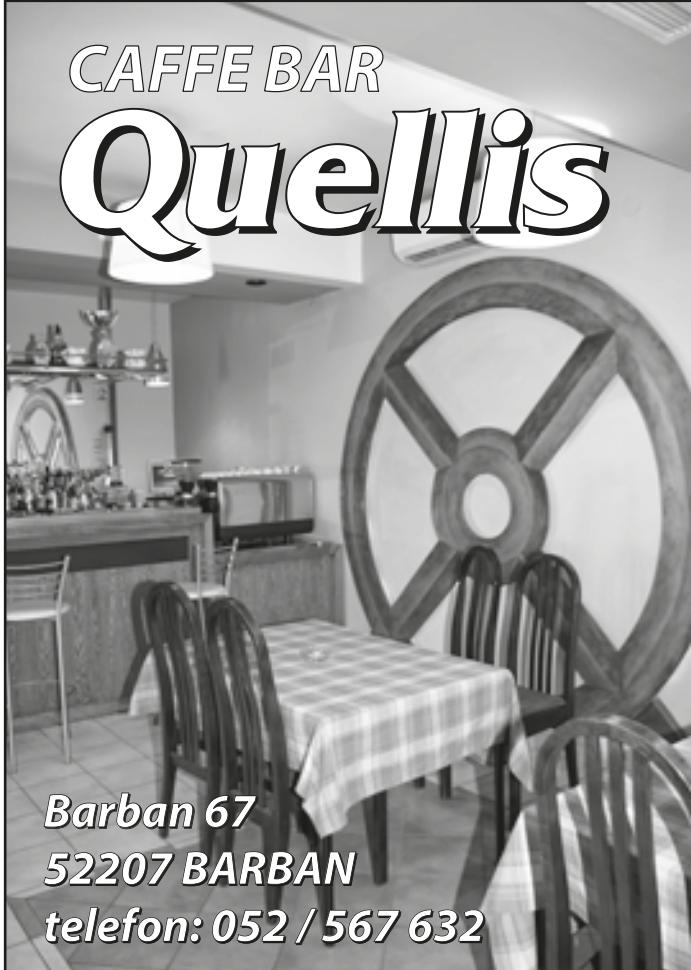
Perkins®

BARBAN, Melnica 13a tel.: 052 / 567 421, www.kvaranta.hr

CAFFE BAR

Quellis

Barban 67
52207 BARBAN
telefon: 052 / 567 632

521 PULA, Flanatička 11 * CROATIA (HR)
tel +385(0)52/ 212 926 * tel/fax 215 060

e-mail: lang-international@pu.t-com.hr
www.lang-international.com
ID cod: HR-AB-52-040051261

- OMLADINSKI TURIZAM -
- HOTELSKI SMJEŠTAJ -
- TURISTIČKA NASELJA -
- PRIVATNI SMJEŠTAJ -
- IZLETI -

KOD NAS MOŽETE PRIJAVITI
VAŠE GOSTE

VODOTEHNAMONT

vl. ANTIĆ ENIO
Rebići 16
gsm: 098 290 543

VODOINSTALACIJE I CENTRALNO GRIJANJE

BIENAL d.o.o.
MARKET, Barban 1
Plus
MARKET

VIKEND AKCIJE
PLUS MARKET AKCIJE
PLAĆANJE UZ ODGODU
PLAĆANJE KREDITNIM KARTICAMA

Radno vrijeme: 7.30 - 19.00
Tel: 567 210

TEHNOLINE
Tel: 052 / 383-666

TOSHIBA C660 - AKCIJA

15,6" 500 GB
Procesor: Intel® Core™ i3-2310M
Memorija: 4GB DDR3
Grafika: NVIDIA® GeForce® 315M
> web kamera, bluetooth, bijele ili crne boje, jamstvo 24 mjeseca

3.399,00kn

shop.tehnoline.hr
TEHNOLINE
Posjetite novi web shop,
15000 artikala...

Panasonic
ideas for life
LCD TV TX-L32C3 **2.700,00kn**
82cm

Canon
469,00kn
FAX +
COPY +
PRINTER COLOR **1.224,00kn**
PowerShot SX130 IS

WWW.TEHNOLINE.HR

ROJNIC PRIJEVOZ

OBRT ZA PRIJEVOZ TERETA U UNUTARNJEM I MEĐUNARODNOM
CESTOVNOM PROMETU

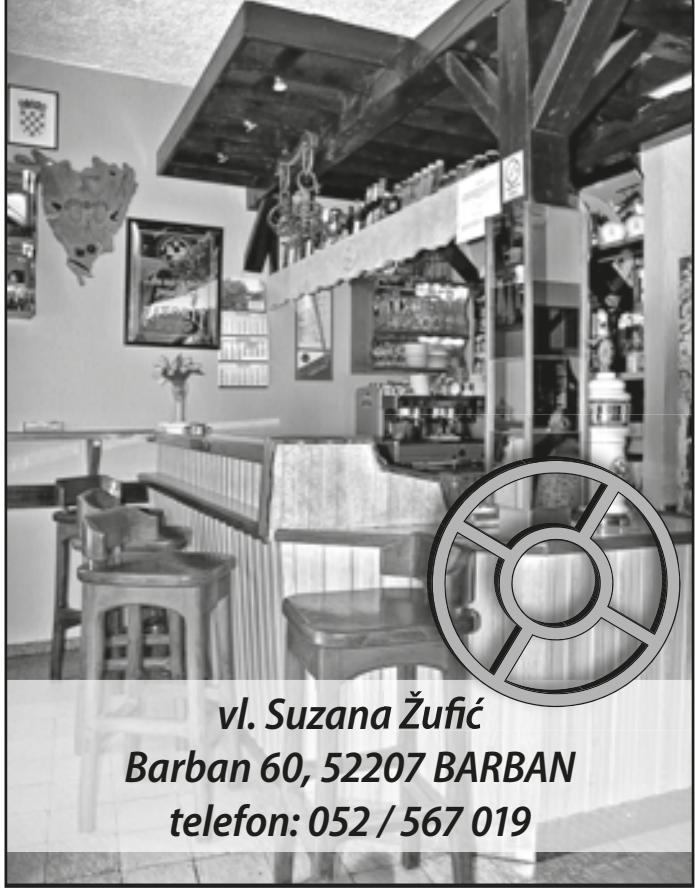
Poljaki 23, 52207 BARBAN

Gsm: 098/367 455; Tel.: 052/567 150; Fax: 052/567 041

E-mail: vedran.rojnic@inet.hr

Gostiona PRSTENAC

vl. Suzana Žufić

Barban 60, 52207 BARBAN

telefon: 052 / 567 019

vl. Mladen Trošć

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

Mavrići 26, BARBAN * tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

d.o.o.
Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

TRGOVAČKI OBRT
HRBOKI
TEL.: 580 604

4S

FRIZERSKI STUDIO »JASNA«

Čestit
Božić
i sretna
Nova 2012
Godina

Radno vrijeme:

PON, SRI, PET **8⁰⁰ - 15⁰⁰**

UTO, ČET **13⁰⁰ - 20⁰⁰**

SUBOTA **8⁰⁰ - 13⁰⁰**

Umirovljenici 10% popusta

Barban 1, tel: 052/ **567 245**

MOB: 091 251 8994

NOVOOTVORENI * frizerski studio * NA PLACI

AUTO BAGGIO

vl. Draženko Bariša
AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI
OBRT
TRGOVINA AUTODIJELOVIMA
ZA VLASTITE POTREBE
Rebići 11, 52207 BARBAN
tel./fax: 052580 420
gsm: 098 665 435
e-mail:
drazen.barisa@inet.hr

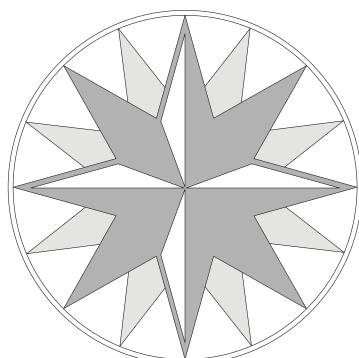

VETING d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije

Vinogradska 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701

• BION •

OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE

USLUGE AUTOKORPE

MOB: 099 401 52 00
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT

ivicaban@gmail.com

trgo metall

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC

Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.info * e-mail: trgometal@pu.t-com.hr

Izrada i montaža čeličnih konstrukcija

- Usluge:
- autodizalice
 - kamionske dizalice
 - samohodne platforme

Maloprodaja elektromaterijala i
kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

LJEKARNA VALUN depo BARBAN

RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, srijeda i petak: od 7:30 do 15 sati
utorak i četvrtak: od 13:30 do 20 sati
subota: od 8 do 12:30 sati
telefon: (052) 393 470

KONOBA TERAN MANJADVORCI

Istarska i mediteranska kuhinja po tradicionalnoj recepturi

vl. Mladen Jukopila
Manjadvorci 1
telefon: 052/580 324; gsm: 098 656 282

OPEL

VUČNA SLUŽBA
Filipović

IVECO

P140-5-GV

- specijalizirani OPEL servis
- originalni OPEL rezervni dijelovi
- vučna služba 0 - 24
- autotransporti u zemlji i inozemstvu
- trgovina rezervnim dijelovima
- popravak traktora i poljoprivredne mehanizacije
- prodaja, montaža i balansiranje autoguma,
guma za traktore i poljoprivredne strojeve

AUTOSERVIS FILIPOVIĆ - BARBAN

telefon: 052/567 191; telefax: 052/567 782; gsm: 098 219 359, 098 512 7919

ARIMPEX d.o.o.

agencija za promet nekretninama

tel. 0959029889 Dean
dean.koroman@miracolina.hr

tel. 0959074188 Sandra

CLIMALUX

Nedeščina, Šumber 176;
Tel. 091 1 567 577, 091 1 865 767

- klimatizacija

- centralno grijanje

- solarno grijanje

- plinske instalacije

CERAN d.o.o.

Obrada i postavljanje
granitnih i mramornih
obloga i ukrasa

ŽAVORI 21, 52341 ŽMINJ
e-mail: dean.kuhar@gmail.com
tel./fax: 052 / 823 694, mob.: 098 / 773 656

ENERGETSKI EFIKASNI PROZORI

www.abs.hr

A

$U_w = 0,7 \text{ W/mK}$

A.B.S.

ALU - PVC PROZORI I VRATA

GEALAN
SCHÜCO

CENTRALA: PIĆAN, Kukurini 22, tel. 887-120, fax 887-130, e: abs@abs.hr

POREČ, Prvomajska 1, tel. 434-410, fax. 434-411, e: patrick@abs.hr

PULA, Japodska 66c, tel/fax. 501-216, e: suzana@abs.hr

TVORNICA INOX OPREME

Želiski 1D - 52207 BARBAN

tel.: ++385(0)52 / 567 333 * fax: ++385(0)52 / 567 273 * gsm: ++385(0)98 290 316

e-mail: zelizar@inet.hr

www.zelizar.hr

WYNDHAM
EXCHANGE & RENTALS

Villas, Holiday Homes & Apartments

ČESTIT BOŽIĆ I SRETNA NOVA GODINA!

www.novasol.hr

HEAD OFFICE
Slijanska cesta 1/A, 52100 Pula
tel: ++385 (0)52 381 814
fax: ++385 (0)52 381 799

BRANCH OFFICES

Medulin, Poreč, Rijeka, Zadar, Split, Vela Luka

info@novasol.hr

nove Istarske knjižare

d.o.o. za trgovinu i usluge
Pula

Školske torbe, ruksaci, pernice,
igračke, uredski materijal,
informatička oprema,
namještaj ...

Novo
je novo

DIST. CENTAR PULA, Rakovčeva 7

tel.: 052/540-806

fax: 052/541-806

PODRUŽNICA U PULI, Giardini 9

tel.: 052/218-185

fax: 052/216-039

PODRUŽNICA U PAZINU, 25. rujna 32

tel./fax: 052/624-177

PODRUŽNICA U UMAGU, Trgovačka 4

tel./fax: 052/741-517

Balići 18
52341 ŽMINJ
Tel.: 300 270

DE CONTE

Ćestit Božić
i sretna Nova 2012. Godina

www.deconte.hr

Info: 091 1220 993